

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๕๘
วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

อ.พ. ๙๓/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่น แสดงเขตป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๘ วรรคสอง)

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่าและการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือการได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และพิจารณาการใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ ทวิ เพิ่มหมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณา การใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และ มาตรา ๒๐)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการหรือ ให้ความสะดวกต่าง ๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

(๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการยึดหรืออายัดบรรดาทรัพย์สิน ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด และ กำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ (เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๖) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาตและปรับปรุงอัตราโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓)

(๗) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งในปัจจุบัน มีการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น สมควรกำหนดมาตรการในการคุ้มครอง ป้องกัน และบำรุงรักษาไว้ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและกำหนดให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะ มาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในการนี้เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมาย เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาหรือได้ใช้ ในการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด และปรับปรุงบทบัญญัติ เกี่ยวกับบทกำหนดโทษ อัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๒๓ มาตรา และมีบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขต ป่าสงวนแห่งชาติ ให้รวมถึงการจัดการซ่อมแซมหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นที่ชำรุดเสียหายหรือ สูญหายด้วย และกำหนดให้การดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ทราบด้วย (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๘ วรรคสอง)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ในจังหวัดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสำนักงานป่าไม้ แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

๓. กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑)

๔. กำหนดอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน วินิจฉัยคำร้อง และกำหนดค่าทดแทน ให้เป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้น ตั้งอยู่ในกรณีที่บุคคลซึ่งอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวง กำหนดป่าสงวนแห่งชาติใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอแห่งท้องที่ภายใน ๙๐ วันนับแต่ วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

๕. กำหนดอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบกำหนดบริเวณที่ทางราชการ ใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการใช้พื้นที่ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓/๑)

๖. กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มหมวด ๑/๑ มาตรา ๑๓/๒ ถึงมาตรา ๑๓/๙)

๗. กำหนดกรณีการพิจารณาให้ความเห็นชอบอนุญาตให้บุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรือ อยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและ การอนุญาต ให้เป็นอำนาจอธิบดีกรมป่าไม้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘. กำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมนตรีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทน สำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรือให้ความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยกำหนดให้ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บได้ต้องเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

๙. กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ป่าสงวนแห่งชาติมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีกรมป่าไม้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยเสียค่าตอบแทน แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ต่อราย จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วย (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๑๐. กำหนดเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยึดหรืออายัดบรรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ที่ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

และในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมนตรีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของก่อนถึงกำหนดได้

ทั้งนี้ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจในการจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินก่อนครบกำหนดเวลา หรือนำทรัพย์สินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๓)

๑๑. กำหนดให้ผู้ซึ่งกระทำหรือละเว้นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไป และให้พนักงานอัยการเรียกค่าเสียหายดังกล่าวในการดำเนินคดีอาญากับผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕)

๑๒. กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ โดยยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท และในกรณีที่กระทำความผิดเป็นเนื้อที่เกิน ๒๕ ไร่ หรือก่อให้เกิดความเสียหายตามที่กำหนด ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือนำสิ่งใด ๆ อันก่อให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติออกจากป่าสงวนแห่งชาติภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๑๓. กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป่าย หรือเครื่องหมายอื่นใด ที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามระเบียบการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อธิบดีกรมป่าไม้ กำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละ ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓/๑)

๑๔. กำหนดโทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาต ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และกำหนดโทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตซึ่งปล่อยปลະละเลยให้บุคคลอื่นบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓)

๑๕. กำหนดให้บริบรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้ใช้เพื่อกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่ โดยให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สินดังกล่าว และให้เจ้าหน้าที่ปิดประกาศ ณ ที่ทำการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ เพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดีก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๑๖. กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๑๗)

๑๗. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับการอนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ และการอนุญาตให้บุคคลทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๑๘. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๙)

๑๙. กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมป่าไม้ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกำหนดให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๐)

๒๐. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๑)

๒๑. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๒)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ข้อดีร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือในการดูแล และป้องกันรักษาป่าสงวนแห่งชาติ
๒. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันรักษาป่าสงวนแห่งชาติ
๓. สนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ
๔. ป่ามีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ช่วยเพิ่มผลผลิตให้กับภาคเกษตรกรรม

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา จัดทำโดย

นายรัช ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นางสาวสุภาภรณ์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวสกลรัตน์ สร้างสมวงษ์	นิติกรปฏิบัติการ
นางพัชรา พุกเศรษฐี	วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย	โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของ

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

กับร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗)) ๑๙

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

• คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย - ๑ -

• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรื่องเสรีจที่ ๑๔๔๔/๒๕๕๘ (กันยายน ๒๕๕๘) - ๕ -

• ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. - ๑๔ -

• เหตุผลที่ต้องแก้ไขพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ - ๑๕ -

• ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ - ๒๑ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ (๑)

: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๑๑๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๑๔)

: ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑๕)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่น แสดงเขตป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๘ วรรคสอง)

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่าและการฟื้นฟูสภาพป่าสงวน แห่งชาติ รวมทั้งดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือการได้ทำประโยชน์ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และพิจารณาการใช้ พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ ทวิ เพิ่มหมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณา การใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และ มาตรา ๒๐)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการ หรือให้ความสะดวกต่าง ๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

(๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด และกำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ (เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๖) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาตและ ปรับปรุงอัตราโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๓ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓)

(๗) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ให้สอดคล้องกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งในปัจจุบัน มีการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น สมควรกำหนดมาตรการในการคุ้มครอง ป้องกัน และบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและกำหนดให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวน แห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวน แห่งชาติ ในการนี้เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า ได้ใช้ในการกระทำความผิด และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ อัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่น แสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้รวมถึงการจัดการซ่อมแซมหลักเขตและป้ายหรือ เครื่องหมายอื่นที่ชำรุดเสียหายหรือสูญหายด้วย และกำหนดให้การดำเนินการของพนักงาน เจ้าหน้าที่ต้องมีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่ เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ทราบด้วย (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๘ วรรคสอง)

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“การจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึง การจัดการซ่อมแซมหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นที่ชำรุดเสียหายหรือสูญหายด้วย และในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ทราบด้วย”

๖.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ในจังหวัดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในจังหวัดใดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง
เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด” ประกอบด้วย
ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวน
แห่งชาติตั้งอยู่ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ เป็นกรรมการ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่
หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาลและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด
มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรการในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟู
สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่อธิบดีกำหนด

(๒) ควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๓) ดำเนินการสอบสวนและวินิจัยคำร้องตามมาตรา ๑๓

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวน
ตามมาตรา ๑๓

(๕) มีหนังสือเรียกเจ้าพนักงานปกครองแห่งท้องที่หรือเจ้าพนักงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
มาให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดมาตรการตาม (๑)

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามที่มอบหมาย”

๖.๓ กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการ
พิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม
ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕
เพิ่มมาตรา ๑๑/๑)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๑๑/๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการ
พิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม
ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลม”

๖.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน วินิจฉัยคำร้อง และกำหนดค่าทดแทน
ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวน
แห่งชาตินั้นตั้งอยู่ ในกรณีที่บุคคลซึ่งอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาติใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอ
แห่งท้องที่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติใด
อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอ
แห่งท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนด
ดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอแห่งท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการ
ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่โดยไม่ชักช้า

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวล
กฎหมายที่ดิน

มาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด
ได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิ
หรือเสื่อมประโยชน์ ให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดพิจารณา
กำหนดค่าทดแทนให้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กรมป่าไม้กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในค่าทดแทนที่คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ
ประจำจังหวัดกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี
ให้เป็นที่สิ้นสุด”

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๕ กำหนดอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบกำหนดบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้พื้นที่ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓/๑)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓/๑ ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่นให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลงเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนด”

๖.๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มหมวด ๑/๑ มาตรา ๑๓/๒ ถึงมาตรา ๑๓/๔)

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“หมวด ๑/๑

คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๑๓/๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๓/๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๑๓/๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการหรือในธุรกิจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๑๓/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓/๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓/๕ วรรคสอง

มาตรา ๑๓/๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓/๓ หรือมีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๓/๔

มาตรา ๑๓/๘ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติต่อรัฐมนตรี
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

(๔) เสนอแนะการกำหนดค่าตอบแทนการอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต่อรัฐมนตรี

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือดำเนินการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓/๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑/๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอนุโลม”

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๗ กำหนดกรณีการพิจารณาให้ความเห็นชอบอนุญาตให้บุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นอำนาจอธิบดีกรมป่าไม้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปีโดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๖.๘ กำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรือให้ความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยกำหนดให้ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บได้ต้องเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๑๙/๑ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรือให้ความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ใช้ง่าย
ในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

๖.๙ กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ป่าสงวนแห่งชาติมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีกรมป่าไม้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยเสี่ยค่าตอบแทน แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ต่อราย จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วย (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ป่าสงวนแห่งชาติใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาตโดยเสี่ยค่าตอบแทน แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกินหนึ่งพันไร่ต่อราย ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี”

๖.๑๐ กำหนดเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยึดหรืออายัดบรรดาไม้ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด และในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของก่อนถึงกำหนดได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจในการจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินก่อนครบกำหนดเวลา หรือนำทรัพย์สินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๓)

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓
มาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๒๖/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดบรรดาไม้ ของป่า
อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้
ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ที่ได้รับ
ผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมี
คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิด
หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ และเมื่อได้มีการฟ้องคดีให้นำความใน
มาตรา ๓๕ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับ
ทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี
ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๖/๒ ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง
มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของก่อนถึงกำหนด
ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่งได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี
ที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึดหรืออายัด หรือ

(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด
ได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา

มาตรา ๒๖/๓ ถ้าทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง
จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน
อธิบดีอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินก่อนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๖/๑
วรรคสอง เมื่อได้เงินเป็นสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น หรือ

(๒) ถ้าการนำทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ไปใช้ประโยชน์จะเป็นการบรรเทา
ความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาก็ให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้
ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๖.๑๑ กำหนดให้ผู้ซึ่งกระทำหรือละเว้นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติ ที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไป และให้พนักงานอัยการเรียกค่าเสียหายดังกล่าวในการดำเนินคดีอาญากับผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕)

มาตรา ๒๖/๔ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

มาตรา ๒๖/๕ ในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๒๖/๔ ไปในคราวเดียวกัน”

๖.๑๒ กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ โดยยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท และในกรณีที่กระทำความผิดเป็นเนื้อที่เกิน ๒๕ ไร่ หรือก่อให้เกิดความเสียหายตามที่กำหนด ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดหรือถอนสิ่งปลูกสร้างหรือนำสิ่งใด ๆ อันก่อให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติออกจากป่าสงวนแห่งชาติภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๔ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ

(๒) ไม้อื่นที่เป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน เกินยี่สิบตันหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ

(๓) ต้นน้ำลำธาร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นยึดถือหรือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดคนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิดออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตลอดจนสั่งให้ผู้กระทำความผิดรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือนำสิ่งใด ๆ อันก่อให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติออกจากป่าสงวนแห่งชาติภายในระยะเวลาที่กำหนด”

๖.๑๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามระเบียบการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละ ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓/๑)

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๑๔ กำหนดโทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ในใบอนุญาต ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และกำหนดโทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตซึ่งปล่อยปลະละเลยให้บุคคลอื่นบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง
หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน
หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๓๓/๒ และ
มาตรา ๓๓/๓)

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓
แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๓๓/๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาต
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓/๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดปล่อยปลະละเลยให้บุคคลอื่นบุกรุก ยึดถือ
ครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖.๑๕ กำหนดให้บริบรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์
พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือ
มีไว้ใช้เพื่อกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่ โดยให้พนักงาน
อัยการร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สิ่งดังกล่าว และให้เจ้าหน้าที่ปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ
ที่ทำการกำนัน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ เพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็น
เจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดีก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏ
ตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ บริบรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ
ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้
กระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการได้ร้องขอต่อศาลแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ เพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดีก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเช่นนั้นเกิดขึ้น หรือไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันประกาศตามวรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับ”

๖.๑๖ กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๖.๑๗ กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับการอนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ และการอนุญาตให้บุคคลทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ การอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๑๘ กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๖.๑๙ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมป่าไม้ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกำหนดให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมป่าไม้ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๖.๒๐ กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย
ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่าง
การพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ บรรดาคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวน
แห่งชาติที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างพิจารณา
ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้

๖.๒๑ กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับบรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด
หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวัน
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวน
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออก
ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าสงวน
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ
ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๒๒ กำหนดบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า

บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า

ใบอนุญาตทำไม้	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
ใบอนุญาตเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๕๐	บาท
ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	๕๐	บาท
ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐	บาท
การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัย	ไร่ละ	๕,๐๐๐	บาท
ค่าภาคหลวงไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๔๐๐	บาท
ค่าภาคหลวงของป่า	ลูกบาศก์เมตรละ	๔๐	บาท
ในกรณีค่าภาคหลวงของป่าที่ไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตรได้ หรือนิยามซื้อขายกันตามมาตรฐาน นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร ร้อยละสิบของราคาตลาด ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้ หรือค่าภาคหลวงของป่าที่ผู้รับอนุญาตต้องชำระ เนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจากป่าสงวนแห่งชาติ			

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

กับ

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗))

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กับร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗)

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าสงวน แห่งชาติ</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติไว้ตามสมควรเพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>มาตรา ๑๐ เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้วให้มีกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมที่ดินและกรมการอื่นอีกสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ควบคุมให้การเป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙</p> <p>(๒) ดำเนินการสอบสวน และวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา ๑๓</p> <p>(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนตามมาตรา ๑๓</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗</p> <p>“การจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการจัดการซ่อมแซมหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายที่ชำรุดเสียหายหรือสูญหายด้วย และในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ทราบด้วย”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๐ ในจังหวัดใดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด” ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<p>เพื่อให้กระบวนการในการดำเนินการดังกล่าวมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตัวแทนของประชาชนในท้องที่ด้วย ซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตัวแทนของประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการจัดการดูแล ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการคุ้มครองป้องกันไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>เพื่อให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด มีองค์ประกอบคณะกรรมการตามที่กำหนด โดยในการนี้ได้กำหนดให้มีผู้แทนเทศบาลและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมเป็นกรรมการด้วย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการสงวนและบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติ</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๔) ตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาลและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๑ คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดมาตรการในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่อธิบดีกำหนด</p> <p>(๒) ควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙</p> <p>(๓) ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา ๑๓</p> <p>(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนตามมาตรา ๑๓</p> <p>(๕) มีหนังสือเรียกเจ้าพนักงานปกครองแห่งท้องที่หรือเจ้าพนักงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดมาตรการตาม (๑)</p> <p>(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย”</p> <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗</p> <p>“มาตรา ๑๑/๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลม”</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อควบคุมดูแล และป้องกันรักษาป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งการส่งเสริมการปลูกป่าและฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลม เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเป็นกฎหมายกลางในการปฏิบัติราชการ เพราะได้กำหนดการพิจารณาทางปกครองไว้แล้ว</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๒ บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิ หรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น</p> <p>คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นโดยไม่ชักช้า</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน</p> <p>มาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์ ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในค่าทดแทนที่คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๒ บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น</p> <p>คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่โดยไม่ชักช้า</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน</p> <p>มาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์ ให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดพิจารณา กำหนดค่าทดแทนให้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กรมป่าไม้กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในค่าทดแทนที่คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”</p>	<p>เมื่อได้กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติและมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ จึงได้กำหนดให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการสอบสวน และวินิจฉัยคำร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๓ ทวิ ในกรณีที่ส่วนราชการและองค์การของรัฐ มีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือองค์การนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น</p> <p>การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์</p> <p>การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓/๑ ในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ มีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น</p> <p>การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลงเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์</p> <p>การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนด”</p> <p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบในกรณีที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">“หมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๓/๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่ง มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ</p> <p style="text-align: center;">ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๓/๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการ บริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๓/๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ในกิจการหรือในธุรกิจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจขัด หรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของทางราชการ</p>	<p>กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธาน กรรมการ และมีกรรมการโดยตำแหน่งสำหรับ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการ ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะมาตรการ และแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวน แห่งชาติต่อรัฐมนตรี และพิจารณาให้ความ เห็นชอบให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามแนวทางการร่างกฎหมาย</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๑๓/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>มาตรา ๑๓/๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓/๕ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๓/๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓/๓ หรือมีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๓/๔ 	

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๖ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่</p>	<p>มาตรา ๑๓/๘ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติต่อรัฐมนตรี</p> <p>(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>(๔) เสนอแนะการกำหนดค่าตอบแทนการอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต่อรัฐมนตรี</p> <p>(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย</p> <p>(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือดำเนินการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๓/๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑/๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖ อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้น</p>	<p>เมื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จึงกำหนดให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เห็นสมควรก็ได้</p> <p>(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปี โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี</p> <p>มาตรา ๒๐ ในกรณีป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาต แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี</p>	<p>ค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้</p> <p>(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปีโดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗</p> <p>“มาตรา ๑๘/๑ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราและวาระระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรือให้ความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีสภาพป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาตโดยเสียค่าตอบแทน แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน</p>	<p>เพื่อนำเงินค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บได้จากกรให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติมาใช้จ่ายในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>เมื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จึงกำหนดให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขต</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>รัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐบาลได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรโดยประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>หนึ่งพันไร่ต่อราย ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗</p> <p>“มาตรา ๒๖/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดบรรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ที่ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ และเมื่อได้มีการฟ้องคดีให้นำความในมาตรา ๓๕ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>มาตรา ๒๖/๒ ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของ ก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง ได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึดหรืออายัด หรือ</p> <p>(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำ</p>	<p>ป่าเสื่อมโทรมได้</p> <p>กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด และกำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๒ และมาตรา ๒๖/๓</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ในกรณีความผิดตามมาตรา ๓๑ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่</p>	<p>ความผิดทางอาญา</p> <p>มาตรา ๒๖/๓ ถ้าทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา จะเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีอาจดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินก่อนครบกำหนดเวลา ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคสอง เมื่อได้เงินเป็นสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น หรือ</p> <p>(๒) ถ้าการนำทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ไปใช้ประโยชน์ จะเป็นการบรรเทาความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาก็ให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๖/๔ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น</p> <p>มาตรา ๒๖/๕ ในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๒๖/๔ ไปในคราวเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท</p> <p>ในกรณีความผิดตามมาตรา ๓๑ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่</p>	<p>กำหนดให้ผู้กระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น</p> <p>กำหนดอัตราโทษให้สูงขึ้นเพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครอง ป้องกัน และบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติในเขต</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ</p> <p>(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่าง รวมกันเกินยี่สิบต้น หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ</p> <p>(๓) ต้นน้ำลำธาร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท</p> <p>ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตาม มาตรานี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวน แห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และ บริวารของผู้กระทำความผิด ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ด้วย</p> <p>มาตรา ๓๓ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ตามมาตรา ๑๘ หรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ</p> <p>(๒) ไม้อื่นที่เป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ ทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกิน สี่ลูกบาศก์เมตร หรือ</p> <p>(๓) ต้นน้ำลำธาร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท</p> <p>ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิด ตามมาตรานี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นยึดถือหรือครอบครองที่ดินในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิดออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตลอดจนสั่งให้ผู้กระทำความผิดรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือนำสิ่งใด ๆ อันก่อให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติออกจากป่าสงวน แห่งชาติภายในระยะเวลาที่กำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๓ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๓/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ป่าสงวนแห่งชาติมิให้ถูกทำลาย</p> <p>กำหนดให้ผู้ทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้ นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว หากยังไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๕ บรรดาไม้ ของป่า เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลใช้หรือได้มาโดยการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นโดยไม่ว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่</p>	<p>นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๒ และมาตรา ๓๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ “มาตรา ๓๗/๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๓๗/๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดปล่อยปละละเลยให้บุคคลอื่นบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๕ บรรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่</p> <p>ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการได้รับรองต่อศาลแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ เพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดีก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคล</p>	<p>พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาต รวมถึงผู้รับใบอนุญาตที่ปล่อยปละละเลยให้บุคคลอื่นบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตอย่างเคร่งครัด</p> <p>กำหนดให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่ได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิดและให้เจ้าหน้าที่ปิดประกาศเพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดี</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเช่นนั้นเกิดขึ้น หรือไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันประกาศตามวรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา ๑๘ การอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗</p>	<p>กำหนดให้มีการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>กำหนดเพื่อรองรับการอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กำหนดเพื่อรองรับคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๐ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมป่าไม้ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๑ บรรดาคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๒ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง และให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>กำหนดเพื่อรองรับคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้ยื่นไว้ และอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กำหนดเพื่อรองรับกฎหมายลำดับรองที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p> <p>บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า</p>	

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>คำขอ ฉบับละ ๑ บาท</p> <p>ใบอนุญาตทำไม้ หรือเก็บหาของป่า ฉบับละ ๒๐ บาท</p> <p>ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ฉบับละ ๕ บาท</p> <p>ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕ บาท</p> <p>การโอนใบอนุญาต ครั้งละ ๑๐ บาท</p> <p>หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัย ไร่ละ ๕๐๐ บาท</p> <p>ค่าภาคหลวงไม้ ลูกบาศก์เมตรละ ๔๐ บาท</p> <p>ค่าภาคหลวงของป่า ลูกบาศก์เมตรละ ๔ บาท</p> <p>ในกรณีไม่อาจคำนวณเป็น ลูกบาศก์เมตร ร้อยละสิบของราคาตลาด</p> <p>ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้หรือค่าภาคหลวงของป่า ที่ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระ เนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจาก ป่าสงวนแห่งชาติ</p>	<p>คำขอ ฉบับละ ๒๐ บาท</p> <p>ใบอนุญาตทำไม้ ฉบับละ ๒๐๐ บาท</p> <p>ใบอนุญาตเก็บหาของป่า ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>การโอนใบอนุญาต ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p>หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัย ไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท</p> <p>ค่าภาคหลวงไม้ ค่าภาคหลวงของป่า ลูกบาศก์เมตรละ ๔๐๐ บาท</p> <p>ในกรณีค่าภาคหลวงของป่าที่ไม่อาจคำนวณเป็น ลูกบาศก์เมตรได้ หรือนิยมซื้อขายกันตามมาตรฐาน นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร ร้อยละสิบของราคาตลาด</p> <p>ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้ หรือค่าภาคหลวงของป่า ที่ผู้รับอนุญาตต้องชำระเนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจากป่าสงวน แห่งชาติ</p>	<p>ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ ในปัจจุบัน</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ความจำเป็น

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองและสงวนป่าไม้ ตลอดจนพื้นที่บริเวณต้นน้ำลำธารอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติอันสำคัญยิ่งไว้มิให้ถูกบุกรุกทำลาย อันจะเป็นเหตุให้เกิดความแห้งแล้ง พื้นดินพังทลาย ลำน้ำตื้นเขินหรือเกิดอุทกภัยก่อให้เกิดความเสียหายและการสูญเสียทางเศรษฐกิจของประชาชน ในขณะเดียวกันก็เป็นกฎหมายที่เปิดโอกาสให้มีการอนุญาตให้ใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติได้ด้วย ได้ใช้บังคับมานับแต่ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่ง ณ เวลานั้น สภาวะเศรษฐกิจ สังคม และจำนวนประชากรยังไม่มาก ปัจจุบันสภาวะเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากประชากรได้เพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว ทำให้เกิดความต้องการในที่ดินเพื่ออยู่อาศัยและทำมาหากินเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในขณะที่หน่วยงานของรัฐยังไม่สามารถจัดที่ดินทำกินสนองความต้องการได้ทัน อีกทั้งทรัพยากรธรรมชาติหลายประเภทกลายเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและมีราคาในการซื้อขาย จึงเป็นเหตุให้เกิดการบุกรุกเข้ายึดถือครอบครองพื้นที่เขตป่าสงวนและใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติอย่างไร้ขอบเขตและขาดการทดแทน ในทางสังคมก็มีการเปลี่ยนแปลงองคาพยพและแนวความคิด รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้การรับรองสิทธิของบุคคล องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอันที่มีสิทธิเข้าร่วมในการจัดการดูแลตลอดจนใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็มีผลให้หน่วยงานของรัฐต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนให้รวดเร็วและโปร่งใส จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาแก้ไขกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติให้เหมาะสมเพื่อให้สามารถเป็นเครื่องมือที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันและอนาคต

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อให้พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารจัดการป่าสงวนแห่งชาติอย่างมีประสิทธิภาพอันจะสามารถบริหารจัดการป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติสำคัญยิ่งของประเทศให้ได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกทำลายหรือถูกบุกรุกครอบครอง และให้ได้รับการฟื้นฟูทดแทนความเสียหายที่เกิดจากการถูกทำลายและการใช้ประโยชน์ ตลอดจนเปิดโอกาสให้มีการเข้าถึงการใช้หรืออยู่อาศัยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการอันจะนำมา ซึ่งการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

* ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เพื่อให้การบริการจัดการพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติได้รับการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปโดยเป็นธรรมและเป็นเครื่องมือที่จะอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติไว้ให้เป็นแหล่งต้นน้ำ และให้มีการใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

๔.๓ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

การดำเนินการตามบทเฉพาะกาลให้มีผลทางรูปธรรมโดยเร็วที่สุด เพื่อเป็นการขับเคลื่อนให้เกิดโครงสร้างการบริหารจัดการตามแนวความคิดที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและแนวนโยบายรัฐบาลในการพัฒนากฎหมาย

๔.๔ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ในส่วนของการสนองความต้องการที่ดินทำกินและอยู่อาศัยรัฐต้องผลักดันให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดที่ดินทำกินให้กับราษฎรดำเนินการจัดที่ดินให้กับราษฎรให้มีประสิทธิภาพและทันต่อความต้องการ

๔.๕ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องได้

ผลจากการวิเคราะห์และประเมินผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่แสดงความคิดเห็นความต้องการในแนวทางเดียวกัน

๕. หน่วยงานรับผิดชอบในการทำภารกิจ

การดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นภารกิจของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกา โอนการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๗

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ เห็นชอบให้กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเพื่อปฏิบัติหน้าที่จัดทำแผนพัฒนากฎหมายของกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ กรมป่าไม้จึงได้จัดทำแผนพัฒนากฎหมายของกรมป่าไม้ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยกำหนดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติต้องกระทำโดยการตราพระราชบัญญัติ

๗. ความซ้ำซ้อนทางกฎหมาย

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมจากบทบัญญัติเดิมที่บังคับใช้อยู่แล้ว มิได้เป็นการตรากฎหมายขึ้นใหม่ สาระสำคัญของบทบัญญัติที่ทำการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้

หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องบริหารจัดการป่าสงวนแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น ๆ

๘. ภาระต่อบุคคล และความคุ้มค่า

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ครั้งนี้ไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชน แต่เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าสงวนแห่งชาติมากขึ้น การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตลอดจนการกำหนดให้มีหัวหน้าผู้ควบคุมรักษาป่าสงวนแห่งชาติแต่ละป่าจะเป็นมาตรการที่ทำให้โครงสร้างของการบริหารจัดการเข้มแข็งในอันที่จะดูแลรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

๙. ความพร้อมของรัฐ

กรมป่าไม้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบพร้อมที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดย

๑. ดำเนินการต่าง ๆ ตามบทเฉพาะกาลให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี

๒. ออกระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติทางกฎหมาย

๓. จัดอบรมผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในบทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑๐. การประเมินผลสัมฤทธิ์

ดรรรชนีวัดความสำเร็จของงานกำหนดด้วยพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติถูกบุกรุกน้อยลง และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับการฟื้นฟูสภาพป่ามากขึ้น

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาการให้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีอำนาจออกระเบียบ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตเพื่อกำหนดกรอบและแนวทางปฏิบัติ ส่วนระเบียบเกี่ยวกับการเงินนอกงบประมาณจะต้องทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องและผู้ได้รับผลกระทบ ดังนี้

๑๒.๑ การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ทำการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในท้องที่ทั้ง ๔ ภาค รวม ๓๐ จังหวัด กลุ่มเป้าหมายที่สัมภาษณ์รับฟังความคิดเห็น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อบต. ครู พระ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าหน้าที่ที่ดิน แพทย์ องค์กรเอกชน และผู้ประกอบการ ดำเนินการระหว่างวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ รวบรวมบทสัมภาษณ์ได้ ๔๕๕ บทสัมภาษณ์

๑๒.๒ การรับฟังความคิดเห็นจากผู้บังคับใช้กฎหมายในส่วนของกรมป่าไม้ โดยจัดสัมมนา รับฟังความคิดเห็นจากผู้ปฏิบัติหน้าที่ในท้องที่ได้แก่หัวหน้ากลุ่มปฏิบัติการกิจ (ด้านป่าไม้) ในราชการ ส่วนภูมิภาคจังหวัดต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงานในส่วนกลางรวม ๕๐ คน เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ณ ห้องประชุม FORTROP คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑๒.๓ การรับฟังความคิดเห็นจากส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการ โดยจัดสัมมนา รับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๒๙ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ณ โรงแรมเดอะกรีนเนอรี รีสอร์ท เขาใหญ่ มีส่วนราชการต่าง ๆ ส่งผู้แทนเข้าร่วมสัมมนา ได้แก่ กรมชลประทาน กรมส่งเสริม สหกรณ์ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กรมการพัฒนาชุมชน กรมที่ดิน กรมส่งเสริมการ ปกครองส่วนท้องถิ่น กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมการศาสนา กรมธนารักษ์ กรมบัญชีกลาง กรมศุลกากร สำนักงานอัยการสูงสุด กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สำนักงาน ป.ป.ง. กรมศิลปากร กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการทำเหมืองแร่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด หัวหน้ากลุ่มปฏิบัติการกิจ (ด้านป่าไม้) ในราชการส่วนภูมิภาคจังหวัด และผู้แทนสำนักต่าง ๆ ในกรมป่าไม้ รวม ๗๐ คน

ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. การกระจายอำนาจการอนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย
๓. มาตรการและบทกำหนดโทษ
๔. ความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติอื่นเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ

๑๒.๔ รับฟังความคิดเห็นในการพิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ ผู้เข้าร่วมสัมมนา รับฟัง ความคิดเห็นประกอบด้วย เจ้าพนักงานป่าไม้ เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ นักวิชาการป่าไม้ นิติกร ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

กลุ่มนิติการ กรมป่าไม้

๒ เมษายน ๒๕๕๐

เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๔/๒๕๕๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๑๕๒ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับในปัจจุบันมีการใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการดำรงชีพและการดำเนินการทางเศรษฐกิจมากขึ้น แต่มาตรการทางกฎหมายในพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นเหตุให้เกิดการบุกรุกเข้ายึดถือครอบครองพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติและใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติอย่างไร้ขอบเขตและขาดการปลูกทดแทน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้การรับรองสิทธิของบุคคล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชน ในอันที่จะมีสิทธิเข้าร่วมในการจัดการดูแล ตลอดจนใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ให้มีมาตรการในการควบคุมและการส่งเสริม การอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าสงวนแห่งชาติอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดการใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป โดยให้ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๑/๐๐๐๘ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ความว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จแล้ว

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๖๐๔.๒/๒๗๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๔๗๙๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปชี้แจงในประเด็นกระบวนการบริหารจัดการในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๑.๑ กำหนดให้ในการจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้แจ้งองค์รปกครองส่วนท้องถิ่นและกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ทราบด้วย (เพิ่มมาตรา ๘ วรรคสอง)

๑.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการควบคุม ดูแล และป้องกันรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ตลอดจนดูแลการส่งเสริมการปลูกป่าและฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือการได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

๑.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ ทวิ เพิ่มหมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐)

๑.๔ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการยึดหรืออายัดบรรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด และกำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินและของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ (เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๑.๕ กำหนดอัตราโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓ ทวิ)

๑.๖ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยกำหนดกลไกในรูปคณะกรรมการระดับจังหวัด ๒ ชุด เพื่อควบคุม รักษา และพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยเรื่องนี้จะมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลักของคณะรักษาความสงบแห่งชาติด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนด้วย จึงเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๒.๒ กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๒.๓ กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยในหลักการต่อร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การกำหนดอายุการเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติสอดคล้องกับการกำหนดอายุประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่ อันเป็นการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อีกทั้งยังเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระที่เป็นการสร้างขั้นตอนให้กับภาคประชาชนในการขออนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เห็นควรให้มีการปรับแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในมาตรา ๔ ซึ่งยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยขอปรับแก้ข้อความในมาตรา ๑๖ (๒) เป็น "(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่จะกำหนดให้ตามอายุประทานบัตร โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัตินี้"

๒.๔ สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แต่มีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๒๖/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดบรรดาไม้ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ขานพาหนะ หรือเครื่องกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ที่ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องและให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน กรณีดังกล่าวเป็นการตัดสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินซึ่งไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ย่อมขัดต่อสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน เช่น ทรัพย์สินที่ถูกเข้ามาใช้ในการกระทำความผิดโดยบังเอิญให้เข้าไม่ทราบวัตถุประสงค์ของผู้เชื่อว่า จะนำมาใช้ในการกระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น จึงควรมีข้อยกเว้นกรณีดังกล่าวไว้หรือกำหนดให้มีการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินทราบด้วย

(๒) ร่างมาตรา ๓๑ เป็นกฎเกณฑ์กำหนดโทษในกรณีที่มีบุคคลใดยึดถือครอบครอง ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เฝ้าป่า ไร่ ไร่ ไร่ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งมีการกำหนดโทษขั้นต่ำไว้แล้วนั้น เห็นว่า การกำหนดโทษเป็นเรื่องดุลพินิจของศาลที่จะต้องพิจารณาอัตราโทษหนักเบา ให้ได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดตลอดจนใช้ดุลพินิจให้เหมาะสมกับการพิจารณาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย ดังนั้น การที่ร่างมาตรา ๓๑ กำหนดอัตราโทษขั้นต่ำไว้ อาจทำให้เกิดข้อจำกัดในการใช้ดุลพินิจของศาล หากข้อเท็จจริงบางเรื่องมีเหตุให้ต้องลงโทษผู้กระทำความผิดต่ำกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้หรือรอการลงโทษ จึงอาจส่งผลให้การกำหนดโทษไม่สอดคล้องกับพฤติการณ์ความผิดและผู้กระทำผิดได้

(๓) ร่างมาตรา ๓๓/๑ วรรคหนึ่ง เป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือขัดคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ร่างมาตรา ๓๓/๑ วรรคสอง นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้วบุคคลตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง เห็นว่า เป็นการกำหนดโทษซ้ำซ้อนกันในมาตราเดียวกัน หากกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อป้องปรามบุคคลที่กระทำการฝ่าฝืนในลักษณะเพื่อหากำไรในทางเศรษฐกิจ ควรกำหนดโทษจำคุกเกินกว่าหกเดือนหรือโทษปรับแบบรายวันในอัตราขั้นสูงเกินวันละห้าพันบาทเพื่อเป็นการยับยั้งผู้ที่จะกระทำความผิด

๒.๕ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีข้อสังเกตในร่างมาตรา ๔ ดังนี้

(๑) ธนารักษ์จังหวัด แก่เป็น ธนารักษ์พื้นที่

(๒) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ ปัจจุบันได้มีการยกฐานะกิ่งอำเภอให้เป็นอำเภอทั้งหมดแล้ว

(๓) ควรเพิ่มปลัดจังหวัดเป็นกรรมการเพิ่มเติม

๒.๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นชอบด้วยกับหลักการร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒.๗ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่มีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๑๑ คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงด้วย มิใช่กำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันเท่านั้น

(๒) ร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๑๗/๒ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เห็นควรเพิ่มเติม "อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน" เป็นกรรมการ เนื่องจากกรมพัฒนาที่ดินมีหน้าที่สำรวจ วิเคราะห์ ตรวจสอบดินหรือที่ดิน เพื่อให้ทราบถึงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ความเหมาะสมแก่ประโยชน์ที่ดิน หรือภาวะเศรษฐกิจที่ดิน เพื่อประโยชน์ในการจำแนกประเภทที่ดิน การพัฒนาที่ดิน การกำหนดบริเวณการใช้ที่ดิน การกำหนดเขตการอนุรักษ์ดินและน้ำ และการทำสำมะโนที่ดิน

๓. การขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ต่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๙.๒/๔๕๐๙ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างฯ ดังต่อไปนี้

๓.๑ มาตรา ๑๐ เปลี่ยนชื่อคณะกรรมการจากเดิม “คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด” เป็น “คณะกรรมการกำกับดูแลและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด” เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวควรมีอำนาจในการกำกับดูแลเท่านั้น ไม่ใช่การควบคุมป่าสงวนแห่งชาติ

๓.๒ องค์ประกอบคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ขอปรับลดโดยให้ตัด อัยการจังหวัด ธารักษ์จังหวัด ปฏิรูปที่ดินจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ ออกจากการเป็นคณะกรรมการ และให้เพิ่ม เกษตรกรและสหกรณ์จังหวัด เป็นกรรมการ และเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่จากจำนวนไม่เกินสามคน เป็น ไม่เกินสองคน และเพิ่มเติมในวรรคหนึ่งตอนท้ายความว่า “ทั้งนี้ ให้ประธานกรรมการเรียกเจ้าพนักงานปกครองแห่งท้องที่ (นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ) มาให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาด้วย” เนื่องจากเห็นว่า คณะกรรมการกำกับดูแลและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดมีจำนวนมากอาจทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการปฏิบัติงาน ควรจะให้มีเฉพาะผู้มีส่วนได้เสียหลักเป็นคณะกรรมการ

๓.๓ มาตรา ๑๐ วรรคสอง แก้ไขจากเดิม “ให้อธิบดีกรมป่าไม้แต่งตั้งข้าราชการกรมป่าไม้เป็นกรรมการและเลขานุการ” เป็น “ให้อธิบดีกรมป่าไม้แต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ”

๓.๔ มาตรา ๑๑ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดข้อ (๑) และ (๒) ให้รวมกันเป็นข้อเดียวคือ (๑) จากเดิมให้มีอำนาจกำหนดมาตรการต่าง ๆ เป็น ให้คำแนะนำหรือเสนอแนะในสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันรักษาป่า ส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากข้อกำหนดมาตรการเป็นผลโดยกฎหมาย อาจขัดหรือแย้งกับการดำเนินการของกรมป่าไม้ ควรให้มีอำนาจเฉพาะให้คำแนะนำและเสนอแนะ และจะสอดคล้องกับการแก้ไขชื่อคณะกรรมการกำกับดูแลและรักษาป่าสงวนแห่งชาติอีกด้วย

๓.๕ มาตรา ๑๓ วรรคแรก การพิจารณาค่าทดแทนให้ตามที่เห็นสมควร แก้ไขเป็นการพิจารณาค่าทดแทนให้เป็นไปตามระเบียบกรมป่าไม้กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง เนื่องจากควรมีระเบียบมารองรับในการพิจารณาค่าทดแทนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

๓.๖ มาตรา ๑๓/๒ องค์ประกอบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้ปรับลดโดยตัด อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เนื่องจากไม่มีกฎหมายในกำกับดูแลและเลขาธิการสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดูแลเรื่อง EIA อยู่แล้ว ออกจากการเป็นคณะกรรมการ ให้เพิ่มอธิบดีกรมทรัพยากรธรณี เพราะต้องดูแลเกี่ยวกับการอนุญาตเกี่ยวกับแร่ต่าง ๆ ในพื้นที่ป่าไม้เป็นคณะกรรมการ และแก้ไขจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นจำนวนไม่เกินสามคน เนื่องจากเห็นว่า คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวน

แห่งชาติมีจำนวนมากอาจทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการปฏิบัติงาน ควรจะให้มีเฉพาะผู้มีส่วนได้เสียหลัก เป็นกรรมการ

๓.๗ มาตรา ๒๖/๕ เสนอให้เพิ่มเติมว่า “ในการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่งต้องมีต้องเสีย ค่าธรรมเนียม” เนื่องจากให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓.๘ เพิ่มเติมให้ผู้ได้รับอนุญาตตามกฎหมายนี้ที่ปล่อยปลະละเลยให้ผู้อื่นบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บุคคลนั้นเป็นผู้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิด

๓.๙ เพิ่มเติมให้ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ มาตรา ๒๐ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ หรือวิธีการที่อธิบดีกำหนดหรือระเบียบที่อธิบดีกำหนด ให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุต้องไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน

๓.๑๐ เพิ่มเติมการกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือ ค่าตอบแทน โดยให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บ ค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการทำงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษา และการใช้เงินที่มีผู้บริจาค เพื่อนำมาบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติในปัจจุบัน มีหลากหลายด้าน เช่น เพื่อกำหนดนันทนาการและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ซึ่งต้องมีการบริหารจัดการ และการอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยแก่ประชาชนที่เข้าไปใช้บริการ จึงต้องจัดหาค่าใช้จ่ายไว้ ดำเนินการ

๓.๑๑ ให้เพิ่มโทษอาญาแก่ผู้รับอนุญาตแล้วไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาตโดยให้ เพิ่มตามความดังนี้ “ให้ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” เพื่อให้ผู้ได้รับอนุญาตเข้มงวดกวดขัน และปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตด้วย

๓.๑๒ บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ตัดค่าค่าขอออก เนื่องจากในปัจจุบันใบคำขอสามารถดาวน์โหลดทางอินเทอร์เน็ตได้ และค่าภาคหลวงไม้ ค่าภาคหลวง ของป่าแยกออกจากกัน เนื่องจากค่าภาคหลวงของป่ามีค่าธรรมเนียมที่ถูกกว่าจึงควรแยกออกมาให้ ชัดเจน

๔. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เสร็จแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๔.๑ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผลเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๔.๒ ได้ตัดบทจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญออก เพื่อให้ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

๔.๓ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐) โดยกำหนดให้มี สาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ตัดอัยการจังหวัด ธนบุรีจังหวัด ปฎิรูปที่ดินจังหวัด ผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ออก และเพิ่มเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเป็นกรรมการ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

(๒) กำหนดให้มีผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่และผู้แทน องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ฝ่ายละหนึ่งคน เป็นกรรมการ เพื่อให้เป็นที่ชัดเจนว่าผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยผู้แทนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใดบ้าง

(๓) กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่ป่าสงวน แห่งชาติตั้งอยู่หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ

๔.๔ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑) โดยกำหนดให้ คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรการ ในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติให้สอดคล้องกับ แนวทางที่อธิบดีกำหนด เพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการฯ สอดคล้องกับการดำเนินการของ กรมป่าไม้ และเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้สามารถเรียกเจ้าพนักงานปกครองแห่งท้องที่หรือเจ้าพนักงานอื่น ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๔.๕ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓) โดยกำหนดให้ คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดพิจารณากำหนดค่าทดแทน การเสียดินหรือเสื่อมประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้อยู่ก่อนวันประกาศให้เป็นเขตป่าสงวน แห่งชาติตามระเบียบที่กรมป่าไม้กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงคลัง เพื่อให้การพิจารณา ค่าทดแทนมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

๔.๖ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๑๓/๒ องค์ประกอบของ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ) โดยกำหนดให้มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ตัดอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และเลขาธิการสำนักงาน นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ออก เนื่องจากมิได้มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับ การพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งแก้ไขจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นจำนวนไม่เกิน สามคน เพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนกรรมการโดยตำแหน่งและคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

(๒) เพิ่มอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีเป็นกรรมการ เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทรัพยากรในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

๔.๗ เพิ่มร่างมาตรา ๑๐ (เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘/๑) โดยกำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้ โดยอนุมติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทน สำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ โดยค่าบริการหรือค่าตอบแทนดังกล่าวให้เก็บไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาป่าสงวน แห่งชาติได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมติของรัฐมนตรี

๔.๘ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑) โดยปรับปรุงอัตรา โทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๔.๙ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓ ทวิ) โดยปรับปรุงอัตราโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๔.๑๐ เพิ่มร่างมาตรา ๑๕ (เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓) โดยกำหนดโทษทางอาญากรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาต และกรณีผู้รับใบอนุญาตที่ปล่อยปละละเลยให้บุคคลอื่นบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตอย่างเคร่งครัด

๔.๑๑ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๒๐ โดยเพิ่มเติมอธิบดีกรมทรัพยากรธรณี เป็นกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามร่างมาตรา ๑๓/๒

๔.๑๒ กรณีบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ได้ตัดค่าค่าขอออก เนื่องจากในปัจจุบันใบคำขอสามารถดาวน์โหลดทางอินเทอร์เน็ตได้ และได้กำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม้และค่าภาคหลวงของป่า แยกต่างหากจากกัน เนื่องจากมีอัตราที่แตกต่างกัน

อนึ่ง สำหรับข้อสังเกตของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เสนอว่าควรกำหนดอายุการเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้สอดคล้องกับอายุประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) พิจารณาแล้ว เห็นว่าการอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามร่างมาตรา ๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖) โดยกำหนดอายุการเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติไว้คราวละไม่เกินสิบปีซึ่งสั้นกว่าอายุประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการพิจารณาตรวจสอบว่าการเข้าใช้ประโยชน์เป็นไปตามเงื่อนไขหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ จึงไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้การกำหนดอายุการเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติต้องสอดคล้องกับการกำหนดอายุประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่ตามข้อสังเกตดังกล่าว

นอกจากนี้ กรณีข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรมที่เสนอว่าในกรณีตามร่างมาตรา ๑๒ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๖/๑) ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ที่ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ไม่ว่าจะทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ และในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องและให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน กรณีดังกล่าวเป็นการตัดสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินซึ่งไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ดังนั้นจึงควรกำหนดข้อยกเว้นสำหรับกรณีดังกล่าวไว้หรือกำหนดให้มีการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินทราบด้วย นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) พิจารณาแล้ว เห็นว่าเมื่อได้มีการกำหนดมาตรการและวิธีดำเนินการสำหรับกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง มิได้เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำ

ความผิด ไว้ตามร่างมาตรา ๒๖/๒ และร่างมาตรา ๒๖/๓ แล้ว จึงมิได้กำหนดเพิ่มเติมความตาม
ข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรม

ส่วนการกำหนดอัตราโทษขั้นต่ำกรณีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ตามร่างมาตรา ๑๓
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑) และการกำหนดให้ผู้ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘
หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ตามร่าง
มาตรา ๑๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ ทวิ) นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ยังต้องระวาง
โทษปรับอีกวันละห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗)
พิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นไปตามนิตินโยบายของฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติที่จะพิจารณากำหนดได้
ตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องปรามการกระทำความผิด จึงมิได้แก้ไขตามข้อสังเกตสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๘

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. *

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาแล้วสองครั้ง ครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ และครั้งที่สอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ กรมป่าไม้ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยผ่านการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานและภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องทั้งสี่ภาค และผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอต่อรัฐบาลชุดที่แล้ว แต่โดยที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ จึงทำให้ร่างกฎหมายไม่ผ่านกระบวนการพิจารณาแก้ไขแต่อย่างใด ซึ่งต่อมารัฐบาลชุดปัจจุบันได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยมีมติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำร่างกฎหมายกลับไปหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาอีกครั้ง เพื่อให้การแก้ไขมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะประเด็นกระบวนการบริหารจัดการในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ

ในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ ได้ยึดถือแนวนโยบายของรัฐที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ข้อ ๙ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะตามประเด็นใน ข้อ ๙.๑ ที่ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดิน การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย นอกจากนี้ ยังได้นำยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มาเป็นแนวคิดในการดำเนินการอีกด้วย

ซึ่งการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติในครั้งนี้ มีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ทุกภาคส่วนและประชาชนในฐานะเจ้าของประเทศ ได้ร่วมกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ซึ่งเป็นสมบัติของประเทศชาติ ได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษา และได้ประโยชน์ร่วมกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. โดยจำแนกข้อดีของร่างพระราชบัญญัตินี้ ฉบับดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือในการดูแล และป้องกันรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

๒. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

๓. สนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ

๔. ป่ามีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ช่วยเพิ่มผลผลิตให้กับภาคเกษตรกรรม

*ที่มา : เอกสารจากสำนักกฎหมาย กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ,เรียบเรียงโดยนางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย

เหตุผลที่ต้องแก้ไขพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗*

ปัญหาตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน	แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง/ประเด็นใด	เหตุผลที่แก้ไข/เพิ่มเติม
<p>เดิมการปักหลักเขตติดป้ายทำโดยเจ้าหน้าที่ภาครัฐเท่านั้น ทำให้ราษฎรในพื้นที่ไม่รู้แนวเขตที่ต้องอยู่ตรงไหน มีปัญหาในทางปฏิบัติและการดำเนินคดี ผู้กระทำอ้างว่าไม่รู้แนวเขตป่าสงวนแห่งชาติยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ทำให้ศาลพิพากษาว่าจำเลยขาดเจตนาบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ</p>	<p>๑. หลักเขตและป้าย</p> <p>เพิ่มความในวรรคสองของมาตรา ๘ ที่ต้องให้การปักหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่นั้นทราบด้วย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้ประชาชนที่อยู่รอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติมีส่วนร่วมและรับรู้แนวเขต - ทำให้ประชาชนที่อยู่รอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ในกรณีจัดทำแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งจะทำให้รับรู้แนวเขตที่ต้องไปพร้อมกัน และร่วมกันป้องกันการบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่ของตน อีกทั้ง ลดปัญหาความขัดแย้งกับราษฎรในพื้นที่

* ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ปัญหาตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน	แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง/ประเด็นใด	เหตุผลที่แก้ไข/เพิ่มเติม
<p>เดิมมาตรา ๑๐. ให้มีคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติประกอบด้วย</p> <p>ผู้แทนกรมป่าไม้</p> <p>ผู้แทนกรมการปกครอง</p> <p>ผู้แทนกรมที่ดิน และ</p> <p>กรรมการอื่นที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง อีก ๒ คน</p> <p>เห็นได้ว่าคณะกรรมการเดิมมีเพียง ๕ คน และมาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓ กรม เท่านั้น ซึ่งยังหน่วยงานอีกหลายหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับป่าสงวนแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อดำเนินการแก้ไขปัญหามาตามอำนาจหน้าที่จึงไม่ครอบคลุมทุกมิติ</p>	<p>๒. ให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด</p> <p>แก้ไขมาตรา ๑๐ ในจังหวัดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุม และรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ประกอบด้วย</p> <p>ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ</p> <p>ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด</p> <p>เกษตรและสหกรณ์จังหวัด</p> <p>เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด</p> <p>เทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่</p> <p>ให้ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่หรือที่อธิบดีมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาลและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p>	<p>- เพื่อให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัดทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อการควบคุม ดูแล และป้องกันรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ตลอดจนดูแลการส่งเสริมการปลูกป่าและฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดนั้นๆ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่อธิบดีกำหนด รวมทั้งการดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือการได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และพิจารณาค่าทดแทนให้เป็นไปตามระเบียบที่กรมป่าไม้กำหนด โดยกำหนดให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการใด ๆ ในอันที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เช่น ที่ดินจังหวัดและเกษตรและสหกรณ์จังหวัด เป็นต้น รวมทั้ง กำหนดให้ผู้แทนหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องที่ ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ ร่วมเป็นคณะกรรมการ</p> <p>- ช่วยให้กรมป่าไม้มีข้อมูล/ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับป่าสงวนแห่งชาติจากพื้นที่ ประกอบการดำเนินการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการป่าสงวนแห่งชาตินั้น ๆ</p>

ปัญหาตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน	แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง/ประเด็นใด	เหตุผลที่แก้ไข/เพิ่มเติม
		<ul style="list-style-type: none"> - การลดจำนวนคณะกรรมการให้เหลือเฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเป็นหลัก ช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
<p>เดิมไม่มีคณะกรรมการชุดนี้ อำนาจการอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นของอธิบดีกรมป่าไม้ โดยอนุมัติรัฐมนตรีเท่านั้น อาจทำให้การพิจารณาอนุญาตขาดความรอบคอบ</p>	<p>๓. ให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>เพิ่มเติมมาตรา ๑๓/๒ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี (มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ทรัพยากรดิน หิน แร่ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ) อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน ๓ คน เป็นกรรมการ อธิบดีกรมป่าไม้ เป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองการขออนุญาตใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ให้เป็นไปด้วยความรอบคอบ และสอดคล้องตามหลักวิชาการ - เพื่อให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการพิจารณา ลดการใช้ดุลยพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดและอธิบดีกรมป่าไม้ - เพิ่มประสิทธิภาพในการนำพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม รวมทั้ง ลดความขัดแย้งกับราษฎรในพื้นที่รอบป่าสงวนแห่งชาติ

ปัญหาตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน	แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง/ประเด็นใด	เหตุผลที่แก้ไข/เพิ่มเติม
<p>เดิมไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการหรือให้ความสะดวกต่างๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งในปัจจุบันมีการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หลากหลายด้าน ต้องมีการบริหารจัดการและอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ประชาชนที่เข้าไปใช้บริการในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p>	<p>๔. เพิ่มเติมการกำหนดอัตราและการวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการหรือให้ความสะดวกต่างๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>เพิ่มเติมมาตรา ๑๘/๑ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรือให้ความสะดวกต่างๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p> <p>ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี</p>	<p>- ปัจจุบันมีการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในหลายๆ ด้าน เช่น การเรียนรู้ การนันทนาการ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ซึ่งต้องมีการบริหารจัดการ และการอำนวยความสะดวก การดูแลความปลอดภัยแก่ผู้ไปใช้บริการ จึงต้องจัดหาค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการ</p> <p>- เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากป่าสงวนแห่งชาติ เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ การท่องเที่ยว และการนันทนาการ</p>

ปัญหาตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน	แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง/ประเด็นใด	เหตุผลที่แก้ไข/เพิ่มเติม
<p>เดิมอำนาจการยึด อายัด ไม่มีในบทบัญญัติพระราชบัญญัตินี้ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติงานโดยอาศัยพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ทำให้เกิดความสับสนต่อการทำงานในภาคสนามของพนักงานเจ้าหน้าที่</p>	<p>๕. กำหนดบทบัญญัติเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจในการยึดหรืออายัด บรรดาทรัพย์สินที่บุคคลได้มา หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด และกำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้</p> <p>เพิ่มเติมมาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕</p> <p>กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึด หรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มา หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด และกำหนดวิธีการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ได้ กำหนดให้ผู้กระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ตามมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ - เพื่อให้การดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

ปัญหาตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน	แก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง/ประเด็นใด	เหตุผลที่แก้ไข/เพิ่มเติม
อัตราโทษเดิมไม่เหมาะสม ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวกฎหมาย	<p>๖. กำหนดบทกำหนดโทษ สำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาต และปรับปรุงอัตราโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>โทษจำคุกสูงสุดตามกฎหมายฉบับเดิมจำคุก ๒ ถึง ๑๕ ปี แก้ไขเป็น ๔ ถึง ๒๐ ปี</p> <p>โทษปรับสูงสุดตามกฎหมายฉบับเดิม ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาท แก้ไขเป็น ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>	<p>- เพื่อเป็นการป้องปรามการกระทำความผิด</p>
อัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์	<p>๗. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า และแยกค่าภาคหลวงของป่า ออกจากกัน</p> <p>กำหนดให้เพิ่มโดยเฉลี่ย ๑๐ เท่า ของอัตราเดิม</p>	<p>- ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากของเดิมกำหนดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗</p>

ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ*

ป่าไม้จัดเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างมากต่อประเทศชาติ เป็นทรัพยากรที่สร้างขึ้นได้ยากใช้เวลานาน ในขณะที่การทำลายป่าไม้เป็นไปได้โดยง่ายและรวดเร็ว หากเปรียบเทียบถึงการมีทรัพยากรป่าไม้ที่สมบูรณ์กับสภาพการขาดแคลนป่าไม้ คงจะเปรียบเทียบได้กับประเทศไทยเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้วกับปัจจุบัน กล่าวคือ ในอดีตประเทศไทยมีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ ไม้เป็นสินค้าที่ทำรายได้หลักของประเทศอย่างหนึ่ง ป่าไม้ให้ความชุ่มชื้นอุดมสมบูรณ์เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า เป็นต้นน้ำลำธาร ประชาชนแสวงหาปัจจัยในการดำรงชีวิตต่าง ๆ ได้จากป่าไม้ แต่สภาพป่าไม้ในปัจจุบันนี้ถูกทำลายเรื่อยมาจนเหลือประมาณร้อยละ ๓๓ ของพื้นที่ที่ดินประเทศไทย เมื่อเทียบกับเนื้อที่ป่าเมื่อ ๕๐ ปีที่ผ่านมาจะมีเนื้อที่ป่าลดลงไปถึงร้อยละ ๕๐ ของที่เคยมีและมีแนวโน้มลดลงไปอีก การทำลายป่าไม้นั้นก่อให้เกิดการเสียสมดุลตามธรรมชาติและก่อให้เกิดผลเสียหายติดตามมา เช่น อุทกภัย วาตภัย ฝนแล้ง ภาวะขาดแคลนวัตถุดิบเพื่อการพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวได้รับการสนใจตลอดมาและมีการผลักดันให้ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และป้องกันการบุกรุกทำลายป่าไม้ ปัญหานี้ได้รับการกระตุ้นจากกรณีที่เกิดอุทกภัยน้ำท่วมภาคใต้เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ส่งผลให้รัฐบาลสั่งยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศ และกรมป่าไม้ก็มีนโยบายเข้มงวดมากขึ้นกับผู้บุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งนี้ ด้วยมูลเหตุหลายประการ เช่น ความอ่อนแอของหน่วยงานที่รับผิดชอบ การชักนำราษฎรมาจับจองที่ดินจากผู้มีอิทธิพล ทำให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมากยิ่งขึ้น

"ป่า" หมายความว่า ที่ดินรวมตลอดถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย

"ป่าสงวนแห่งชาติ" หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗

ป่าสงวนแห่งชาติ คือ ป่าที่พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองป่า พ.ศ. ๒๔๘๑ ประกาศว่าเป็นป่าสงวนและป่าคุ้มครอง ส่วนป่าสงวน อีกกรณีหนึ่ง เป็นป่าซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ โดยพิจารณาจากความจำเป็นเพื่อการรักษาสภาพป่าไม้ของป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น และในกฎกระทรวงดังกล่าวจะต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตของป่าสงวนไว้ด้วย อีกทั้งเมื่อประกาศแล้ว ต้องปิดประกาศสำเนากฎกระทรวงไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการกำนัน และในหมู่บ้านในเขตที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนทราบ

*ที่มา : ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก <https://sites.google.com> (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)

การประกาศพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้น มีข้อห้ามว่าต้องไม่เป็นที่ดินของเอกชนที่มีสิทธิครอบครองอยู่แล้วก่อนที่จะมีการประกาศเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นที่รกร้างว่างเปล่าหรือเป็นที่ที่อยู่ในความครอบครองของรัฐหรือทบวงการเมือง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในปัจจุบันชาวบ้านบางหมู่บ้านทำกินอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและมีปัญหาพิพาทว่าตนเคยอาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวโดยชอบก่อนที่จะประกาศว่าเขตนั้นเป็นเขตป่าสงวนซึ่งในกรณีนี้เป็นปัญหาที่จะต้องนำสืบพิสูจน์ว่าเป็นความจริงเช่นไร ซึ่งถ้าเป็นความจริงอาจเป็นเพราะข้อบกพร่องในช่วงการสำรวจซึ่งเจ้าหน้าที่ไม่สามารถสำรวจได้ครบทุกพื้นที่ได้ จึงประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติทับพื้นที่ของราษฎร ซึ่งทางแก้ก็จะต้องเพิกถอนเขตดังกล่าวออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติ แต่ถ้าไม่เป็นความจริงราษฎรหมู่บ้านนั้นจะต้องอพยพออกจากพื้นที่ป่าสงวนดังกล่าวเว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขที่จะได้รับสิทธิทำกินตามพระราชบัญญัตินี้

แนวคิดในการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ คือการสงวนและรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรป่าไม้เพื่อประโยชน์ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นป่าสงวนไว้ เพื่อใช้ประโยชน์จากป่าในเชิงเศรษฐกิจ และนำผลประโยชน์จากป่าไม้มาเพื่อการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีการใช้ประโยชน์นานที่สุดจนถึงลูกหลาน ดังนั้น กฎหมายจึงมีทั้งการห้ามมิให้บุกรุกหรือหาของป่าหรือเข้าไปก่อสร้างในเขตป่าสงวน แต่ถ้าเป็นพื้นที่ป่าดังกล่าวในเขตที่เรียกว่า ป่าเสื่อมโทรม ทางกรมป่าไม้ก็อาจอนุญาตให้ราษฎรที่ไม่มีที่ดินทำกินเข้าทำกินได้โดยไม่สามารถถือเอากรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองได้หรืออาจจะให้เอกชน เข้ามาปลูกป่าทดแทนได้เพื่อพัฒนาฟื้นฟูสภาพป่าไม้ให้ดีขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาทางวิชาการอันจะนำไปสู่การพัฒนาทางระบบนิเวศน์ หรือการพัฒนาพันธุ์พืช เจ้าพนักงานป่าไม้มีสิทธิอนุญาตให้บุคคลเข้าไปในป่าเพื่อศึกษาได้

กรณีที่ถือว่าเป็นการบุกรุก หรือทำลายสภาพป่าสงวนแห่งชาติ มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๔ - มาตรา ๒๐ มีหลักสำคัญดังนี้

๑) กระทำต่อต้นไม้ ดิน หิน กรวด ทราย แร่และน้ำมัน พืช สัตว์ต่าง ๆ หรือซากสัตว์ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนนั้น

๒) ทำไม้ ซึ่งรวมถึง การตัด ขุด หรือชักลากไม้ที่มีอยู่ในป่า หรือนำไม้ที่อยู่ในป่าออกมาจากป่าสงวนแห่งชาติ ไม่ว่าไม้นั้นจะเป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายป่าไม้หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

๓) เก็บหาของป่า ได้แก่ การเก็บไม้พื้น เปลือกไม้ หิน ซากสัตว์ น้ำผึ้ง มูลค้างคาว เป็นต้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

๔) เข้าไปยึดถือ ครอบครอง ทำประโยชน์ หรืออาศัยอยู่ แฝงถาง เผาป่า หรือทำให้เกิดการเสื่อมสภาพของป่า โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

๕) กรณีที่ราษฎรอาจได้รับการอนุญาตให้เข้าไปทำกินได้ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ได้แก่ การให้สิทธิทำกิน การอนุญาตให้ปลูกป่า หรือทำสวนป่า ในเขตป่าเสื่อมโทรม หรือการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่หลังจากที่สัมปทานตามกฎหมายแล้ว เป็นต้น

ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนเกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น

๑) การบุกรุกอันเกิดจากราษฎร

ก. การเพิ่มขึ้นของประชากร ในระยะ ๕๐ ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีจำนวนการเพิ่มขึ้นของประชากรค่อนข้างสูง สิ่งที่เป็นผลตามาคือความต้องการหาที่ทำกินและที่อยู่อาศัยก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยจากจำนวนประชากรที่มีเพิ่มมากขึ้นนี้ เมื่อถึงวัยทำงานแล้วจะมีทางออกอยู่ ๓ ทาง ในการทำมาหากิน คือ ทำเกษตรกรรม ทำงานรับจ้าง ทำงานด้านบริการ หากไม่สามารถหาทางออกในการเลี้ยงชีพได้ ก็เป็นผู้ที่ว่างงานไป สำหรับประเทศไทยพื้นฐานเดิมประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ฉะนั้นทางเลือกแรกของประชากรส่วนใหญ่มักจะเลือกอาชีพเกษตรกรรม แต่ก็ไม่อาจจะเป็นเกษตรกรได้ทั้งหมด เพราะจำกัดในเรื่องพื้นที่ทำกินมีจำกัด ดังนั้น ประชากรส่วนที่เหลือจากเกษตรจึงโยกย้ายไปทำงานรับจ้าง ซึ่งส่วนมากอยู่ในภาคอุตสาหกรรมและอีกส่วนหนึ่งก็หันไปทำงานด้านบริการ สำหรับงานรับจ้างและงานบริการนั้นใช้พื้นที่ในการทำงานน้อย แต่ภาคเกษตรกรรมมีความจำเป็นในการใช้พื้นที่เพื่อการเพาะปลูกค่อนข้างมาก ดังนั้น เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้นและส่วนหนึ่งก็เลือกประกอบอาชีพเกษตรกร ความต้องการพื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูกก็เพิ่มมากขึ้น จึงเกิดการแสวงหาที่ทำกินใหม่ในอดีตที่ใครสร้างวางเปล่าราษฎรสามารถเข้าไปบุกเบิกจับจองใช้เพาะปลูกได้อย่างอิสระ ปัจจุบันพื้นที่ว่างเปล่าแทบจะไม่มีเหลือ ยกเว้นที่สาธารณะ เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น

ข. ราษฎรมีระดับการศึกษาต่ำหรือมีอัตราคนไม่รู้หนังสือมาก นับว่าเป็นต้นเหตุของปัญหาใหญ่ ๆ หลายประการ เช่น ก่อให้เกิดปัญหาอัตราการเกิดของประชากรสูง ปัญหาการขาดระเบียบวินัย และไม่เคารพกฎหมาย ปัญหาต่อต้านการถูกปลุกกระดม และปัญหาเรื่องการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ป่าไม้จะเป็นของรัฐบาล รัฐจะเป็นเจ้าของทรัพยากรอันเป็นสมบัติส่วนรวมของชาติ แต่จากที่ประชาชนได้รับการศึกษาน้อยในประเทศกำลังพัฒนา ทำให้ประชาชนคิดว่าเมื่อป่าไม้เป็นของรัฐก็ควรจะเป็นส่วนกลางของราษฎรทุกคน ฉะนั้นทุกคนจึงควรจะได้รับสิทธิในป่าซึ่งเป็นของรัฐนั้น ดังนั้นเมื่อราษฎรต้องการที่ดินสำหรับทำการเพาะปลูก จึงบุกรุกเอาเนื้อที่ป่าไม้เป็นที่ดินทำกินของตน โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายแม้ว่าจะได้รับการตักเตือนแล้วก็ตามหรือการศึกษาต่ำทำให้ไม่เข้าใจถึงความหมายจากการทำลายป่าที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหรือภัยจากความแห้งแล้งเมื่อป่าถูกทำลาย

ค. ราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเกษตร นับว่าการทำกสิกรรมในประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนามีส่วนในการทำลายป่าไม้ ทั้งนี้ เพราะราษฎรยังใช้วิธีการเพาะปลูกแบบดั้งเดิมที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาแต่ครั้งโบราณ การเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นมักจะกระทำโดยการขยายพื้นที่ให้มากขึ้น การขยายพื้นที่เพาะปลูกมักจะนิยมโดยการบุกร้างถางป่า เพราะราษฎรถือว่าป่าเป็นของสาธารณะและเป็นพื้นที่

พื้นที่เพาะปลูกที่มีสภาพดินอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการทำการเกษตร ป่าที่ถูกบุกร้างถางใหม่ พื้นดินยัง
ไม่มีการปรับให้ราบเรียบจึงยังทำนาได้ไม่ดี ราษฎรมักจะเลือกปลูกพืชไร่และพืชไร่นิยมปลูกคือ
มันสำปะหลังซึ่งเป็นพืชที่ต้องการแร่ธาตุในดินมาก จึงทำให้ดินเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ลงอย่างรวดเร็ว
กว่าปกติ

๒) การบุกรุกเนื่องจากผู้มีอิทธิพล

ก. การหาผลประโยชน์ของผู้มีอิทธิพลต้องอาศัยราษฎรเป็นสำคัญ การซื้อขายป่าสงวน
แห่งชาติจะมีราษฎรเป็นคนซื้อ ส่วนการขายมีการชักชวนราษฎรมาจากภาคอีสาน บางครั้งมีการนำรถยนต์
ไปรับมาเป็นคันรถเพื่อให้ราษฎรมาซื้อป่าบุกเบิกเป็นที่ทำกิน นอกจากผู้มีอิทธิพลจะได้เงินจากการขาย
ป่าสงวนแล้ว ยังใช้ราษฎรเป็นเครื่องมือในการสร้างฐานอำนาจ คือ ถ้าจำนวนราษฎรไปอาศัยอยู่มากเท่าไร
ก็จะเป็นเงื่อนไขในการต่อรองในการขับไล่หรือดำเนินตามกฎหมาย ราษฎรเมื่อเสียเงินไปแล้วก็จะดิ้นรน
ต่อสู้ถ้าจะมีการให้อภัยหรือย้ายไปอยู่ที่อื่น ทั้งนี้ เพราะราษฎรส่วนมากขายที่ดินและบ้านเดิมไปหมดแล้ว
และมาปักหลักตั้งฐานที่นี้ ดังนั้น เมื่อมีการดำเนินการจากทางรัฐบาล ราษฎรเหล่านี้มักจะมียอมหรือ
คือดิ่งต่อกฎหมาย เบื้องหลังของปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ผู้มีอิทธิพลจะเป็นผู้สนับสนุนชี้แนะให้ชาวบ้านขัดขืน
ต่อกฎหมาย

ข. นายทุนรับซื้อไม้เถื่อน นายทุนโรงเลื่อยจะรับซื้อไม้เถื่อนจากผู้มีอิทธิพลในป่าสงวนฯ
โดยมีชาวบ้านผู้เลื่อยไม้แปรรูปให้กับผู้มีอิทธิพล โดยมากจะมีการเลือกตัดไม้ที่มีค่าหรือไม้หวงห้ามหรือ
ไม้สงวนเพราะไม้เหล่านี้ราคาสูงและหายาก เช่น ไม้แดงเงินที่นำมาทำเฟอร์นิเจอร์ ถัดจากไม้มีค่าก็จะตัดไม้
ขนาดใหญ่ที่ตลาดต้องการ บางหมู่บ้านนายทุนจะเข้าไปติดต่อซื้อไม้โดยตรงจากชาวบ้าน โดยการซื้อขาย
นายทุนจะรับผิดชอบโดยการขนไม้โดยนำรถเข้าไปขนไม้เถื่อนเอง สำหรับชาวบ้านจะได้เงินจากการทำไม้เถื่อน
จำนวนไม่น้อย จะพบว่า พื้นที่ที่ถูกบุกร้างถางป่าเพื่อใช้ปลูกพืชไร่นั้น เมื่อเทียบกับจำนวนราษฎรที่อาศัยอยู่
ผลผลิตที่ได้ไม่น่าจะพอเพียงกับการเลี้ยงชีพของราษฎรเหล่านั้น แต่ถ้าพิจารณาถึงชีวิตความเป็นอยู่
จะพบว่า หลายครอบครัวมีโทรทัศน์มีรถจักรยานยนต์ ผู้มีอิทธิพลมีรถยนต์ขับ เป็นต้น หากเป็นการทำไร่
ตามปกติ สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีราคาสูงเช่นนี้คงจะหาซื้อมาได้ยาก ค่าตอบของแหล่งเงินก็น่าจะไม่พัน
เรื่องการค้าไม้เถื่อนกับนายทุน

๓) การบุกรุกอันเกิดจากเจ้าหน้าที่ แม้การประกาศอนุรักษ์และกำหนดเป็นพื้นที่ป่าสงวน
แห่งชาติโดยรัฐบาลแล้วก็ตามแต่การบุกรุกพื้นที่ป่านั้นยังคงมีขึ้นทั้ง ๆ ที่มีเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้รับผิดชอบ
และดูแลอยู่ก็ตาม อาจด้วยปัจจัยหลาย ๆ สิ่งที่ทำให้การดูแลและปราบปรามผู้บุกรุกพื้นที่ป่าสงวนไม่ได้ผล
เท่าที่ควร ประกอบด้วย

ก. จำนวนเจ้าหน้าที่ ไม่พอสอดการดูแลพื้นที่ป่าที่มีมากกว่าเจ้าหน้าที่ จึงทำให้การดูแล
เป็นไปอย่างล่าช้า

ข. งบประมาณที่มีขีดจำกัด หรืองบประมาณที่ได้มาน้อยเกินไป ไม่พอกับการตรวจตราผู้กระทำผิดในพื้นที่ เช่น การเบิกจ่ายเพื่อเติมเชื้อเพลิงในการทำการตรวจพื้นที่ป่า

ค. เจ้าหน้าที่ขาดแคลนเครื่องมือและอาวุธ เนื่องจากเครื่องมือและอาวุธที่ด้อยกว่าผู้กระทำความผิด จึงทำให้ผู้กระทำผิดอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบการปราบปรามจึงไม่ค่อยได้ผล

ง. อิทธิพลของผู้ค้าไม้ ซึ่งถ้ามีเจ้าหน้าที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวก็จะถูกลอบทำร้ายหรือถูกข่มขู่ จึงทำให้ไม่มีเจ้าหน้าที่ ที่จะกล้าปราบปราม

จ. ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่หากินกับราษฎรที่บุกรุกพื้นที่ป่า โดยการข่มขู่ราษฎรให้จ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่เพื่อเป็นการผ่อนผันให้มีการสร้างที่อาศัยอยู่ เป็นต้น

๔) การบุกรุกอันเกิดจากนโยบายของรัฐ เช่น

ก. นโยบายการให้สัมปทานทำไม้ คือ การที่รัฐให้ภาคเอกชนและหน่วยงานรัฐเป็นผู้ทำไม้ขาย โดยกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ สิ่งที่สำคัญคือ การกำหนดให้ตัดไม้ที่มีขนาดใหญ่ก่อนแล้วปลุกต้นไม้ทดแทน และเคลื่อนย้ายไปตัดต้นไม้ใหญ่ในแปลงอื่น ๆ ต่อไปเรื่อย ๆ และปลุกต้นไม้ทดแทนเช่นกัน

ข. นโยบายเกี่ยวกับการปลูกป่าภาคเอกชนซึ่งเป็นการปลูกป่าเชิงพาณิชย์ ส่วนมากจะปลูกไม้ยูคาลิปตัสเนื่องจากเป็นไม้ที่โตเร็วสามารถขายได้เร็ว เป็นต้น

ค. นโยบายการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อสร้างเขื่อน อ่างเก็บน้ำ โดยการก่อสร้างนี้บุกรุกเข้าไปในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น

เมื่อป่าไม้ถูกทำลายจนลดลงเหลือเพียงส่วนน้อยแล้วจะเกิดผลกระทบที่ติดตามมาหลายด้านด้วยกัน ซึ่งผลกระทบเหล่านี้จะเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน ปัญหาพื้นฐานของประเทศหลาย ๆ ประการเกิดจากมูลเหตุอันเนื่องมาจากการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งก่อให้เกิดการสูญเสียภาวะสมดุลตามธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อภาวะทางสังคมในภายหลัง ผลกระทบที่เกิดขึ้นมานี้อาจแยกได้เป็น ๓ ทาง คือ

๑. ผลกระทบทางนิเวศวิทยา

๒. ผลกระทบทางการบริโภคของประชาชนในท้องถิ่น

๓. ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้

ผลกระทบทั้ง ๓ ทางนี้ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบต่าง ๆ ในระดับมหภาค คือ การกระทบต่อการเมืองการปกครอง ต่อเศรษฐกิจ และจิตวิทยาสังคม ซึ่งผลกระทบดังกล่าวอาจพิจารณาในประเด็น ดังนี้

๑. ผลกระทบทางนิเวศวิทยา เมื่อป่าไม้ถูกทำลายจนเหลือน้อย ภาวนิเวศวิทยาจะเสียสมดุลไป คือการป้องกันรักษาพื้นที่รับน้ำบนภูเขาและในป่าที่ควบคุมการไหลของน้ำบนผิวดิน การยึดเกาะของหน้าดินจะลดลง เมื่อฝนตกก่อให้เกิดการพังทลายของหน้าดิน การกัดเซาะ การไหลบ่าของน้ำป่าก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วม หากมีฝนตกมาบริเวณที่เคยเป็นป่าต้นน้ำลำธาร แนวโน้มที่เกิดอุทกภัยก็มีสูง เมื่อเกิดน้ำท่วมนอกจากบ้านเรือนทรัพย์สินจะเสียหายแล้ว เรือกสวนไร่นาและสิ่งก่อสร้างก็จะเสีย

หายไปหมด นับว่าเป็นการเสียหายทางเศรษฐกิจที่เห็นได้อย่างชัดเจน ปัญหาติดตามมาคือราษฎรต้องไร้ที่อยู่ที่พักอาศัย ขาดแคลนอาหาร บางรายสมาชิกในครอบครัวอาจเสียชีวิตหรือสูญเสียทรัพย์สินจนหมดสิ้น สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นปัญหาสังคมหลายประการ เช่น ขาดแคลนอาหาร ไม่มีทรัพย์สิน ก็อาจหาทางออกโดยการก่ออาชญากรรม หรือการสูญเสียสิ่งต่าง ๆ ไปก่อให้เกิดการท้อแท้เบื่อหน่าย ไม่อยากดิ้นรนทำมาหากินต่อไป และในกรณีที่เกิดปัญหาน้ำท่วมมีผู้คนจำนวนมากได้รับความเดือดร้อนและเสียหาย เรื่องดังกล่าวนี้จะกลายเป็นปัญหาทางการเมืองที่รัฐบาลจะต้องเข้าไปแก้ไขปัญหา กรณีเห็นได้ชัดเจนคือการออกพระราชบัญญัติปิดป่า โดยการยกเลิกสัมปทานการทำไม้ทั่วประเทศนั้นรัฐบาลได้รับแรงผลักดันมาจากกรณีน้ำท่วมใหญ่เมื่อปลายปี ๒๕๓๑ การลดลงหรือการสูญเสียพื้นที่ป่าเป็นจำนวนมาก นอกจากจะก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมแล้วยังก่อให้เกิดปัญหาฝนแล้งได้ ทั้งนี้ เพราะป่าไม่มีความชุ่มชื้นและมีไอน้ำที่ช่วยดึงดูดให้เกิดฝนตกเมื่อไม่มีป่าไม้ โอกาสที่ฝนจะตกในบางท้องที่ก็เกิดขึ้นได้ยาก เว้นแต่ฝนนั้นอมไอน้ำไว้ อิมตัวแล้วถูกพัดมาตกบริเวณนั้นพอดี อย่างไรก็ตามเราอาจสังเกตได้ง่าย ๆ ว่าบริเวณที่มีป่าไม้หนาแน่นจะมีฝนตกชุกและตกปริมาณมากกว่าบริเวณที่ไม่มีป่าเมื่อป่าเหลือน้อย ฝนก็ตกน้อยความแห้งแล้งจะปรากฏให้เห็นชัดเจน ดังจะเห็นได้จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเราจะพบว่ามีความแห้งแล้งบ่อย เพราะมีพื้นที่ป่าน้อย ความแห้งแล้งทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย เศรษฐกิจตกต่ำ ราษฎรต้องดิ้นรนหารายได้เลี้ยงตนเองมักก่อให้เกิดการอพยพเข้าไปหางานทำในเมืองใหญ่ ๆ เป็นฤดูกาล ในบางปีมีการอพยพเข้าเมืองจำนวนมาก และหางานทำไม่ได้ต้องนอนข้างถนนหรือไปอาศัยอยู่รวมกันเป็นสลัม ก่อให้เกิดปัญหาสังคมติดตามมา หรือความแห้งแล้งทำให้ราษฎรรวมตัวกันมาขอร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน ดังเช่น กระทรวงมหาดไทยได้รับการร้องเรียนจาก ๑๘๘ อำเภอ บริเวณ ๒๔ จังหวัดทั่วประเทศ อาทิ สงขลา เพชรบุรี จันทบุรี ระยอง ลพบุรี ร้อยเอ็ด ชัยภูมิ และนครราชสีมา ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่รวมกันจำนวน ๓๖๘,๑๑๙ ครอบครัวว่าประสบกับภาวะความแห้งแล้งและทำให้พื้นที่เกษตรเสียหายไปประมาณ ๑.๒ ล้านไร่ และรอคอยความช่วยเหลือของทางการที่จัดหาน้ำบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ความเสียหายหรือผลกระทบที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ น้ำเค็มหนุนสูงขึ้นไหลทวนแม่น้ำลำคลองขึ้นสูงลึกขึ้นไปเหนือน้ำ ทั้งนี้เนื่องจากในฤดูฝนเมื่อฝนตก และป่าไม้น้อยหรือถูกทำลายหมดน้ำจะไหลบ่าลงสู่ที่ต่ำหรือแม่น้ำลำคลองทันทีโดยไม่มีแหล่งดูดซับน้ำไว้ ดังนั้น เมื่อถึงฤดูร้อนน้ำในแม่น้ำลำคลองที่เคยไหลซึมออกมาจากป่าเขาที่มีต้นไม้จะไม่มีอะไรไหลออกมา ทำให้ห้วยคลองต่าง ๆ แห้งขอด ส่งผลให้น้ำในแม่น้ำลดระดับลง ในอดีตน้ำเค็มจะหนุนสูงขึ้นมาบริเวณปากแม่น้ำ แต่เมื่อห้วยคลองต่าง ๆ แห้งขอด น้ำในแม่น้ำมีระดับต่ำน้ำในทะเลก็ไหลเข้าไปในแม่น้ำลึกเข้าไปเรื่อย ผลกระทบก็คือราษฎรที่อาศัยน้ำในแม่น้ำทำการเกษตรจะต้องประสบกับภาวะปัญหาน้ำเค็ม เรือกสวนไร่นาต่าง ๆ จะได้รับความเสียหาย ทำให้เกษตรกรเหล่านี้มีรายได้ตกต่ำหรือขาดรายได้ต้องอพยพไปหาที่ทำกินแหล่งใหม่หรือมีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหา การสูญเสียทางภาวะนิเวศน์วิทยานี้ยังส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ด้านต่าง ๆ อีก เช่น อุณหภูมิสูงขึ้นทุกปี ประชาชนขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจหรือสถานที่ท่องเที่ยว พืช และสัตว์ป่าจะสูญพันธุ์

๒. ผลกระทบทางการบริโภคของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยที่อุปโภคบริโภคผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ ดังนั้น เมื่อป่าไม้หมดไปเขาจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการขาดแคลนในสิ่งที่เคยได้จากป่าไม้ เช่น พืช ผัก ผลไม้ สัตว์เล็ก ๆ ที่นำมาเป็นอาหารได้ขาดแคลน ไม้พิน ถ่าน เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการหุงต้ม ต้องซื้อจากที่อื่นซึ่งมีราคาสูง หรือใช้เชื้อเพลิงอื่นแต่ก็มีราคาสูงสำหรับประชาชนในท้องถิ่น ราษฎรบางคนก็ใช้พื้นที่บริเวณชายป่าเลี้ยงสัตว์ หรือได้ไม้มาสร้างบ้านสร้างอาคาร รั้ว เฟอร์นิเจอร์ ยุงฉาง เล้าเป็ด เล้าไก่ บางคนมีอาชีพทำงานฝีมือ โดยอาศัยวัสดุจากป่า เช่น เชือก ตอก หวาย ตะกร้า ไม้กวาด ของประดับบ้าน บางคนมีอาชีพเก็บของป่าขาย เช่น น้ำผึ้ง ครั่ง สีเสียด ยางไม้ เปลือกไม้ สมุนไพร หรือบางคนมีอาชีพเป็นช่างแกะสลัก งานฝีมือที่ทำจากไม้ ช่างไม้ ประชาชนเหล่านี้ล้วนได้รับผลกระทบจากการสูญเสียหรือการทำลายป่าไม้ในบางอาชีพ เช่น งานฝีมือหรืองานแกะสลักเมื่อป่าหมดไปก็ทำให้อาชีพพวกเขาเหล่านี้หมดตามไปด้วย ปัจจุบันเรามักจะไม่ค่อยพบการดำรงชีพในลักษณะที่กล่าวมานี้ อาจกล่าวได้ว่าในอดีตเมื่อครั้งมีป่าไม้มากมายการดำรงชีพค่อนข้างสะดวกสบายทุกอย่าง หาได้จากป่าแต่เมื่อป่าหมดไปการดำรงชีวิตของประชาชนจะต้องขึ้นอยู่กับผลิตผลของอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพสูงและประสบกับปัญหาทางสังคมอีกหลายประการ เช่น ประชาชนในท้องถิ่นต้องทำงานเพื่อให้มีรายได้พอใช้จ่ายกับภาวะเศรษฐกิจ เพราะสิ่งของเครื่องใช้ทุกอย่างไม่อาจจะหาได้จากป่าเหมือนในอดีต

๓. ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ อุตสาหกรรมจำนวนไม่น้อยที่ใช้ไม้เป็นวัตถุดิบในขบวนการผลิต เช่น อุตสาหกรรมผลิตไม้อัด กระดาษ บรรจุหีบห่อ ก่อสร้าง เฟอร์นิเจอร์ ต่อเรือ เคมี ตกแต่ง เป็นต้น อุตสาหกรรมต่าง ๆ กลายเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของเรา เช่น กระดาษ นับว่ากระดาษเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของมนุษย์ค่อนข้างมาก การขาดแคลนวัตถุดิบคือไม้ ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ผู้ผลิตก็บวกค่าใช้จ่ายเหล่านี้ในราคาสินค้าที่ขาย ฉะนั้น หากไม่มีไม้พอป้อนให้โรงงานผลิตกระดาษ โรงงานจะต้องสั่งไม้มาจากต่างประเทศ หรือสั่งกระดาษจากต่างประเทศ ทำให้มีราคาสูง ผลกระทบจะเกิดกับผู้บริโภคซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ หากพิจารณาอย่างผิวเผินการขาดแคลนไม้ของภาคอุตสาหกรรมดูเหมือนจะกระทบต่อผู้ลงทุน นายทุนหรือโรงงานอุตสาหกรรมเหล่านั้น แต่จริง ๆ แล้วผลสุดท้ายจะตกอยู่กับประชาชนส่วนใหญ่เพราะผู้ลงทุนจะผลักภาระต้นทุนให้กับผู้บริโภค แต่อย่างไรก็ตามสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้ไม้เป็นวัตถุดิบในปัจจุบันนั้นอาจหลีกเลี่ยงการใช้ไม้เป็นวัตถุดิบอื่นได้ เช่น โตะ แก้ว เฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ เดิมนั้นใช้ไม้เป็นวัตถุดิบสำคัญแต่ปัจจุบันอาจใช้วัตถุดิบอื่นมาผลิตทดแทนไม้ได้เช่นกัน เช่น ใช้พลาสติก โลหะ เป็นต้น บางอย่างอาจมีต้นทุนแพงกว่าไม้ แต่ทว่าจะมีความแข็งแรงและสวยงามของผลิตภัณฑ์ไปอีกแบบหนึ่งด้วย ฉะนั้น อุตสาหกรรมบางอย่างอาจจะหลีกเลี่ยงความเสียหายไม่ได้

จากการสูญเสียป่าไม้เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายจังหวัดจากอดีตที่ผ่านมา ประเทศไทยมีจังหวัดที่เคยมีป่าไม้มากปกคลุมกว่า ๗๐% แต่ปัจจุบันสูญเสียไปเกือบทั้งหมด คือ จังหวัด กำแพงเพชร สกลนคร และชุมพร นับเป็นพื้นที่ที่สูญเสียป่าไม้รุนแรงมาก ส่วนจังหวัดที่ป่าไม้ปกคลุมอยู่มากและมีการสูญเสียป่าไม้ราว ๆ ครึ่งหนึ่ง ได้แก่ เพชรบูรณ์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา สตูล กาฬสินธุ์ นครพนม นครราชสีมา หนองคาย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง กระบี่ ตรัง แต่อย่างไรก็ตามจังหวัดอื่น ๆ ก็มีเนื้อที่ป่าลดลงอย่างมากเช่นกัน

การอนุรักษ์ป่าที่ได้ผลมากกว่าการประกาศป่าสงวนคือ การประกาศเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ หรือ พื้นที่คุ้มครอง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า วนอุทยาน เขตห้ามล่าสัตว์ป่า รวมถึงสวนรุกขชาติและสวนพฤกษศาสตร์ ซึ่งแม้ว่าจะสามารถรักษาพื้นที่ที่ถูกประกาศส่วนใหญ่ไว้ได้ แต่เนื่องจากขั้นตอนการประกาศพื้นที่อนุรักษ์ในอดีตมิได้มีการบูรณาการมีส่วนร่วมของชุมชนและการสำรวจเพื่อคุ้มครองสิทธิชุมชน จึงทำให้มีการประกาศพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ใช้ประโยชน์ทำกินและเก็บหาของป่าของประชาชน ในชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดปัญหาในเชิงสิทธิชุมชนมากมายในปัจจุบัน ซึ่งต้องอาศัยมติคณะรัฐมนตรี (๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑) ในการผ่อนผันให้อยู่อาศัยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมีการขยายพื้นที่เดิม ที่ไม่มีการแสดงแนวเขตการควบคุมที่ชัดเจนก็ส่งผลให้เกิดการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้จากการขยายตัวทั้งในชุมชนกลางป่าและบริเวณขอบป่าอนุรักษ์อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังการส่งเสริมการปลูกพืชไร่ต่าง ๆ สวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน ทั้งจากบริษัทเอกชน และนโยบายการสนับสนุนที่ขาดความรอบคอบของรัฐ ทำให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงและสูญเสียพื้นที่ป่าเพิ่มเติมตลอดมา

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๑๑๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

: ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ป่าสงวนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๐๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๑๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
(๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑
(๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖
(๓) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗
บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“ป่า” หมายความว่า ที่ดิน รวมตลอดถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ
ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ยังมีได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย
“ป่าสงวนแห่งชาติ” หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตาม
พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ไม้” หมายความว่า ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น กอ หรือเถา ไม่ว่าจะยืนต้นหรือล้มลงแล้ว และหมายความรวมถึง ราก ปุ่ม ตอ หน่อ กิ่ง ตา หัว เหง้า เศษ ปลายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ฟัน เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด

“ช่องป่า” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า เป็นต้นว่า

(๑) ไม้ฟัน ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้

(๒) หญ้า อ้อ พง แขม ปรีอ คา กก กระจูด กล้วยไม้ กูด เท็ดและพืชอื่น

(๓) ซากสัตว์ ไข่ หนัง เขา นอ งา กราม ขนวย กระดุก ขน รังนก ครั่ง รังผึ้ง น้ำผึ้ง ซี้ผึ้ง และมูลค้างคาว

(๔) ดิน หิน กรวด ทราย แร่และน้ำมัน

“สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่มีเจ้าของ

“ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด หรือชักลาก ไม้ที่มีอยู่ในป่า หรือนำไม้ที่มีอยู่ในป่าออกจากป่าด้วยประการใด ๆ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำหนดป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๖ บรรดาป่าที่เป็นป่าสงวนอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดป่าอื่นใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่าไม้ของป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงซึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตป่าที่กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาตินั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๗ การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติป่าใด ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวง และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติไว้ตามสมควรเพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้ปิดประกาศสำเนากฎกระทรวงและแผนที่ท้ายกฎกระทรวง ตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๗ ไว้ ณ ที่ทำการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ทำการกำนันท้องที่และที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหมู่บ้านท้องที่นั้น

มาตรา ๑๐ เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ให้มีกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมที่ดิน และกรรมการอื่นอีกสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมให้การเป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙
- (๒) ดำเนินการสอบสวน และวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา ๑๓
- (๓) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวน

ตามมาตรา ๑๓

(๔) ตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิ หรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นโดยไม่ชักช้า

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์ ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้ตามที่เห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในคำทดแทนที่คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ ทวิ^๒ ในกรณีที่ส่วนราชการและองค์การของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือองค์การนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี

หมวด ๒
การควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๑๔^๓ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่

(๑) ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ ตริ กระทำการตามมาตรา ๑๗ ใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ หรือกระทำการตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐

(๒) ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๕ การทำไม้หรือการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราว ๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

การอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๒ มาตรา ๑๓ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘
^๓ มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๑๖^๔ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำ
ประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ได้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้
- (๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปี โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๖ ทวิ^๕ ในกรณีที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดหรือบางส่วนมีสภาพเป็นป่าไร่ร้างเก่า หรือทุ่งหญ้า หรือเป็นป่าที่ไม่มีไม้มีค่าขึ้นอยู่เลย หรือมีไม้มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็นส่วนน้อย และป่านั้นยากที่จะกลับฟื้นคืนดีตามธรรมชาติ ทั้งนี้ โดยมีสภาพตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ให้ถือว่าป่าสงวนแห่งชาติในบริเวณดังกล่าวเป็นป่าเสื่อมโทรม

ถ้าทางราชการมีความจำเป็นต้องปรับปรุงฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดเขตป่าเสื่อมโทรมทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ

ในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ถ้าบุคคลใดได้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตดังกล่าวอยู่แล้วจนถึงวันที่ประกาศกำหนดตามวรรคสอง

- (๑) เมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ และอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นว่าบุคคลนั้นยังมีความจำเป็นเพื่อการครองชีพ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลดังกล่าวทำประโยชน์และอยู่อาศัยต่อไปในที่ที่ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยอยู่แล้วนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินยี่สิบไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี ทั้งนี้ โดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับคราวแรก คราวต่อ ๆ ไปต้องเสียค่าธรรมเนียม

- (๒) บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตาม (๑) อาจขออนุญาตปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นในที่ที่ตนเคยทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว โดยพิสูจน์ให้เห็นว่าตนมีความสามารถ และมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จะปลูกป่า หรือไม้ยืนต้นตามที่ขอเพิ่มนั้นได้ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นได้แต่ต้องไม่เกินสามสิบห้าไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดไว้

การได้รับอนุญาตตามวรรคสาม มิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคสาม (๑) และ (๒) ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่ได้ปลูกขึ้นภายในที่ดินที่ได้รับอนุญาต

^๔ มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^๕ มาตรา ๑๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

(๖)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตต้องใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด และจะให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวมิได้

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตละทิ้งไม่ทำประโยชน์หรือไม่อยู่อาศัยในที่ดินที่ได้รับอนุญาตติดต่อกันเกินระยะเวลาสองปี หรือยินยอมให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำประโยชน์ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๖ ตรี^๖ ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ทวิ ถึงแก่ความตาย ให้บุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไปได้ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

ถ้าสามี ภรรยา บุตรคนหนึ่งคนใดหรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตและผู้ได้รับอนุญาตได้ระบุไว้เป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้เป็นผู้สืบทอดและหน้าที่ของตนประสงค์จะอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

เมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสองแล้ว ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ต่อไปได้ตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอนุญาต

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ อธิบดีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือแก่กระทรวง ทบวง กรมหรือบุคคลอื่นใดให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าก็ได้

มาตรา ๑๘^๗ อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าไป การผ่านหรือการใช้ทาง

(๒) การนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไป

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง จะใช้บังคับในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดให้ประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติแห่งนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

^๖ มาตรา ๑๖ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^๗ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐^๕ ในกรณีป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไถย่นต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนด ในหนังสืออนุญาต แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐบาลได้ตามจำนวนที่ เห็นสมควรโดยประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๕ ให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้อธิบดีขอใบแทนใบอนุญาต ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๑๕ จะโอนกันได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาต จากพนักงานเจ้าหน้าที่ การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้ คนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีใบคู่มือสำหรับทำการตามที่ได้รับ อนุญาต ตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติและรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาตินั้นแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) สั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกจากป่าสงวนแห่งชาติ หรือให้งดเว้นการกระทำใด ๆ ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏหรือเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำผิดตาม พระราชบัญญัตินี้
- (๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ รื้อถอน แกะไซหรือทำประการ อื่นใดแก่สิ่งที่เป็นอันตราย หรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนดให้
- (๓) ยึด ทำลาย รื้อถอน แกะไซหรือทำประการอื่น เมื่อผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม (๒) ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่หาตัวไม่พบ

^๕ มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว และได้เสียค่าใช้จ่าย
เพื่อการนั้น ให้ผู้กระทำผิดชดใช้หรือออกค่าใช้จ่ายนั้นทั้งหมด หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินที่
ยึดไว้ได้ออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อชดใช้ค่าใช้จ่ายนั้น และให้นำ
ความในมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ได้จากการขาย
ทรัพย์สินนั้นโดยอนุโลม

(๔) ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความ
เสียหายแก่ป่าสงวนแห่งชาติในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

มาตรา ๒๖ การจับกุม ปรวบปรวมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๗ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต คนงาน ผู้รับจ้าง หรือ
ผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง หรือ
เงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ อันอาจเป็นการเสียหายอย่าง
ร้ายแรง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ มี
กำหนดไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอน
คำสั่งหรือเพิ่มหรือลดระยะเวลาที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร แต่ใน
กรณีที่มีคำสั่งเพิ่มระยะเวลาดังกล่าวนั้น จะเพิ่มได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ
คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยยื่น
อุทธรณ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตแล้ว ถ้ารัฐมนตรี
เห็นสมควรก็ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตนั้นได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการหรือสาธารณประโยชน์
หรือเมื่อปรากฏว่าได้มีการอนุญาตไปโดยมิชอบ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตรายหนึ่งราย
ใดทั้งหมดหรือบางส่วนได้

ในกรณีมิใช่เป็นความผิดของผู้ถูกสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้จ่ายค่าทดแทนด้วย
จำนวนเงินอันเป็นธรรมแก่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนการอนุญาตนั้น

หมวด ๓
บทกำหนดโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๑^๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๔ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเหตุที่เกียยิบห้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกียยิบต้น หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ

(๓) ต้นน้ำลำธาร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ในกรณีที่มิใช่คำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ นี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คณงานผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิด ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ด้วย

มาตรา ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๓^{๑๐} ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ทวิ^{๑๑} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ได้รับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่าย หรือช่วยพาเอาไปเสีย ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่า เป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเสมือนเป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๓๕ บรรดาไม้ ของป่า เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลใช้หรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น โดยไม่คำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

^๙ มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

^{๑๐} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

^{๑๑} มาตรา ๓๓ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ บรรดาป่าที่เป็นป่าคุ้มครองอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง และสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๗ ซึ่งต้องออกภายในห้าปี นับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลกระทำการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุตามที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาตนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดา กฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด และระเบียบการต่าง ๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง และสงวนป่าและใช้อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบ การต่าง ๆ ยกเลิก หรือมีความอย่างเดียวกัน หรือขัด หรือแย้งกัน หรือกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำขอ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับละ ๑ บาท

ใบอนุญาตทำไม้ หรือเก็บหาของป่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับละ ๒๐ บาท

ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับละ ๕ บาท

ใบแทนใบอนุญาต สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับละ ๕ บาท

การโอนใบอนุญาต สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ครั้งละ ๑๐๐ บาท

หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์

หรืออยู่อาศัย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ไร่ละ ๕๐๐ บาท

ค่าภาคหลวงไม้ ลูกบาศก์เมตรละ ๔๐ บาท

ค่าภาคหลวงของป่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลูกบาศก์เมตรละ ๕ บาท

ในกรณีไม่อาจคำนวณเป็น

ลูกบาศก์เมตร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร้อยละสิบของราคาตลาด

ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้หรือค่าภาคหลวงของป่าที่ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระ

เนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจากป่าสงวนแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญยิ่งของชาติ และรัฐบาลได้กำหนดจุดหมายไว้ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติว่า จะสงวนป่าไม้ไว้เป็นเนื้อที่ประมาณร้อยละ ๕๐ แห่งเนื้อที่ประเทศไทย คือ เป็นเนื้อที่ป่าสงวนรวมประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๕๖ ล้านไร่

บัดนี้ ปรากฏว่าป่าไม้ที่สงวน คุ่มครองไว้แล้ว และที่ยังมิได้สงวนคุ่มครองได้ถูกบุกรุกและถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก แม้ป่าไม้ในบริเวณต้นน้ำลำธารก็ถูกแผ้วถางเผาทำลายไปเป็นอันมาก ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความแห้งแล้ง พื้นดินพังทลาย ลำน้ำตื้นเขิน หรือเกิดอุทกภัยอันเป็นผลเสียหายแก่การเกษตรและเศรษฐกิจของประเทศอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าที่ใช้บังคับอยู่ มีวิธีการไม่รัดกุมเหมาะสมต้องเสียเวลาดำเนินการเป็นเวลานาน จึงจะประกาศกำหนดเป็นป่าสงวนหรือเป็นป่าคุ้มครองได้ เป็นเหตุให้บุคคลบางจำพวกฉวยโอกาสทำลายป่าได้กว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนั้น ได้กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ผู้กระทำความผิดไม่เข็ดหลาบเป็นช่องทางให้มีการบุกรุกทำลายป่ามากขึ้น รัฐบาลจึงเห็นเป็นการจำเป็นอันรีบด่วนที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมายเรื่องนี้เสียใหม่ เพื่อให้สามารถดำเนินการคุ้มครองป้องกันเพื่อรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าของชาติ และเพื่อมิให้อาชีพเกษตรกรกรรมของประชาชนส่วนใหญ่และเศรษฐกิจของประเทศถูกกระทบกระเทือนจากผลของการทำลายป่า

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒^{๑๒}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดโทษตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้น และโดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ให้สูงขึ้นด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘^{๑๓}

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่กระทบกระเทือนการอนุญาตที่บุคคลใดได้รับก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือราษฎรที่มีความจำเป็นในการครองชีพสามารถเข้าทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้โดยไม่ต้องรอน และโดยที่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งจึงได้แก้ไขกฎหมายให้ทางราชการมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้เป็นคราว ๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยกำหนดว่าในระยะสั้นอันเป็นการช่วยเหลือชั่วคราวตามความจำเป็น อนุญาตได้คราวละไม่เกินห้าปี นอกจากนั้นได้แก้ไขบทบัญญัติอื่น ๆ ที่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและสะดวกแก่การ

^{๑๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๖๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔/๒๘ เมษายน ๒๕๒๒

^{๑๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๑๒๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๑ กันยายน ๒๕๒๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ปฏิบัติราชการ เช่น อนุญาตให้ทางราชการและองค์การของรัฐใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นการชั่วคราวได้โดยคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖^{๑๔}

มาตรา ๑๐ โดยผลของบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๓๐ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชกฤษฎีกานี้มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติในกฎหมายดังนี้

(๖) ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยผลของพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” เป็น “กรมป่าไม้” และคำว่า “อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” เป็น “อธิบดีกรมป่าไม้”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้กรมป่าไม้เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาการบริหาร ทั้งในด้านนโยบาย วิชาการ บุคลากร และการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเป็นเหตุให้ระบบการบริหารงานและการบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบูรณาการตามกลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติและนโยบายของรัฐบาล สมควรโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมทั้งบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตรากำลัง ไปเป็นกรมป่าไม้ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสมควรที่จะได้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งโอนอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ไปเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีขอบเขตที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ สมควรแก้ไขการใช้อำนาจของรัฐมนตรีและการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้สอดคล้องกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

^{๑๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๙๓ ก/หน้า ๖/๓๐ กันยายน ๒๕๔๖

(๑๔)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ 11465
วันที่ 17 พ.ย. ๒๕๕๘
เวลา 14.37 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๑๑๗

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ ในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๑๐๕๖/๕๘ วันที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๕๘
เวลา ๑๕.๓๗ น. น. น. น.
สำนักเลขาธิการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙ (วิเชียรา)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘
(๖๐๐๑/๐/ส.ส่งสภา)

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๕๒ / ๒๕๕๘
วันที่ ๑๐ / พ.ย. / ๕๘
เวลา ๑๕.๓๗ น.
สำนักเลขาธิการ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ดังต่อไปนี้
- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่น แสดงเขตป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๘ วรรคสอง)
- (๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่าและการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือการได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)
- (๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และพิจารณา การใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ ทวิ เพิ่มหมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐)
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการ หรือให้ความสะดวกต่าง ๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)
- (๕) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการยึดหรืออายัดบรรดาทรัพย์สิน ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด และกำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ (เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)
- (๖) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาตและ ปรับปรุงอัตราโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓)
- (๗) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ให้สอดคล้องกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งในปัจจุบัน มีการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น สมควรกำหนดมาตรการในการคุ้มครอง ป้องกัน และบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและกำหนดให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษา ป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการควบคุม ดูแล การส่งเสริม การปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณา การใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในการนี้เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ได้กำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ อัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“การจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการจัดการซ่อมแซมหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นที่ชำรุดเสียหายหรือสูญหายด้วย และในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ทราบด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในจังหวัดใดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติตั้งอยู่ หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนเทศบาลและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรการในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟู สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่อธิบดีกำหนด
- (๒) ควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙
- (๓) ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา ๑๓
- (๔) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวน ตามมาตรา ๑๓
- (๕) มีหนังสือเรียกเจ้าพนักงานปกครองแห่งท้องที่หรือเจ้าพนักงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดมาตรการตาม (๑)
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่มอบหมาย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๑๑/๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการ พิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม ของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติใด อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอ แห่งท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนด ดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอแห่งท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการ ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่โดยไม่ชักช้า

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวล กฎหมายที่ดิน

มาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด ได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิ หรือเสื่อมประโยชน์ ให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดพิจารณา กำหนดค่าทดแทนให้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กรมป่าไม้กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในคำทดแทนที่คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ประจำจังหวัดกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓/๑ ในกรณีที่ว่าส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่นให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลงเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนด”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๑๓/๒ มาตรา ๑๓/๓ มาตรา ๑๓/๔ มาตรา ๑๓/๕ มาตรา ๑๓/๖ มาตรา ๑๓/๗ มาตรา ๑๓/๘ และมาตรา ๑๓/๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“หมวด ๑/๑

คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๑๓/๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๓/๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๑๓/๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการหรือในธุรกิจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๑๓/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓/๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓/๕ วาระสอง

มาตรา ๑๓/๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓/๓ หรือมีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๓/๔

มาตรา ๑๗/๘ คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ต่อรัฐมนตรี

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๗/๑
มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต
ให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

(๔) เสนอแนะการกำหนดค่าตอบแทนการอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต่อรัฐมนตรี

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามที่มอบหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือดำเนินการอื่น
ตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๗/๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑/๑ มาใช้บังคับแก่การประชุม
ของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์
ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย
ในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่า
ห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ จะอนุญาต
โดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละ
ไม่เกินสิบปีโดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง
ของป่าตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๑๔/๑ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบ
เกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรือให้ความ
สะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ใช้จ่าย
ในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีป่าสงวนแห่งชาติใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตาม มาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้าง สวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสือ อนุญาตโดยเสียค่าตอบแทน แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกินหนึ่งพันไร่ต่อราย ต้องได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๔ และมาตรา ๒๖/๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๒๖/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดบรรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ที่ได้รับ ผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมี คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ และเมื่อได้มีการฟ้องคดีให้นำความใน มาตรา ๓๕ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับ ทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๖/๒ ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของก่อนถึงกำหนด ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่งได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี ที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึดหรืออายัด หรือ

(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา

มาตรา ๒๖/๓ ถ้าทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคหนึ่ง จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินก่อนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๖/๑ วรรคสอง เมื่อได้เงินเป็นสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น หรือ

(๒) ถ้าการนำทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ไปใช้ประโยชน์จะเป็นการบรรเทา ความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาก็ให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๖/๔ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบ ด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหาย แก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามมูลค่า ทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

มาตรา ๒๖/๕ ในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน อัยการเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๒๖/๔ ไปในคราวเดียวกัน”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๓๑ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่หรือก่อให้เกิด ความเสียหายแก่

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วย ป่าไม้ หรือ

(๒) ไม้อื่นที่เป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน เกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ

(๓) ต้นน้ำลำธาร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สองแสนบาทถึงสองล้านบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๑ นี้ ถ้าปรากฏว่า บุคคลนั้นยึดถือหรือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิดออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตลอดจน สั่งให้ผู้กระทำความผิดรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือนำสิ่งใด ๆ อันก่อให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพ ป่าสงวนแห่งชาติออกจากป่าสงวนแห่งชาติภายในระยะเวลาที่กำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใด ที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๓๓/๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓/๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดปล่อยปละละเลยให้บุคคลอื่นบุกรุก ยึดถือครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ บรรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการได้ร้องขอต่อศาลแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ เพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดี ก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเช่นนั้นเกิดขึ้น หรือไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันประกาศตามวรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๘ การอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมป่าไม้ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๑ บรรดาคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า

ใบอนุญาตทำไม้	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
ใบอนุญาตเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๕๐	บาท
ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	๕๐	บาท
ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐	บาท
การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัย	ไร่ละ	๕,๐๐๐	บาท
ค่าภาคหลวงไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๔๐๐	บาท
ค่าภาคหลวงของป่า	ลูกบาศก์เมตรละ	๔๐	บาท
ในกรณีค่าภาคหลวงของป่าที่ไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตรได้ หรือนิยมซื้อขายกันตามมาตรฐาน นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร ร้อยละสิบของราคาตลาด ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้ หรือค่าภาคหลวงของป่าที่ผู้รับอนุญาตต้องชำระ เนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจากป่าสงวนแห่งชาติ			

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งในปัจจุบัน มีการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น สมควรกำหนดมาตรการในการคุ้มครอง ป้องกัน และบำรุงรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและกำหนดให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมและรักษา ป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการควบคุม ดูแล การส่งเสริม การปลูกป่า และการฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติ และกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณา การใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในการนี้เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ได้กำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ อัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๒.๑ กำหนดให้ในการจัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขต ป่าสงวนแห่งชาติ ให้มีหนังสือแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ในท้องที่ที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ทราบด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนของประชาชนในท้องที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการจัดการดูแล ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการคุ้มครองป้องกันไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๘ วรรคสอง)

๒.๒ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติเป็นคณะกรรมการ ประจำจังหวัดสำหรับจังหวัดที่มีป่าสงวนแห่งชาติ โดยให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวน แห่งชาติประจำจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัด ผู้แทนเทศบาลแห่งท้องที่ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งท้องที่ เป็นกรรมการ

โดยมีผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่หรือผู้ที่อธิบดีกรมป่าไม้มอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ สำหรับการคัดเลือกผู้แทนเทศบาลและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในระเบียบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

๒.๓ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการในการควบคุม ดูแล การส่งเสริมการปลูกป่า และการฟื้นฟู สภาพป่าสงวนแห่งชาติตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด และมีอำนาจเรียกเจ้าพนักงานปกครองแห่ง ท้องที่หรือเจ้าพนักงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลประกอบการพิจารณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑) ตลอดจนดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องเกี่ยวกับสิทธิหรือการได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวน แห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

๒.๔ กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติประจำจังหวัดโดยอนุโลม เนื่องจากกฎหมายว่าด้วย วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้กำหนดการพิจารณาทางปกครองไว้แล้ว และเป็นกฎหมายกลาง ในการปฏิบัติราชการ พระราชบัญญัตินี้จึงไม่ต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมอีกแต่อย่างใด (เพิ่มมาตรา ๑๑/๑)

๒.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้าน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยมีอธิบดี กรมป่าไม้เป็นกรรมการและเลขานุการ (เพิ่มมาตรา ๑๓/๒) โดยกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การเสนอบุคคล เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องอยู่บนพื้นฐานของเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม อย่างเดียวกันตามที่กฎหมายกำหนด มิใช่ให้เป็นการใช้ดุลพินิจของผู้แต่งตั้งที่จะเป็นผู้พิจารณา โดยไม่มีกรอบในการพิจารณา (เพิ่มมาตรา ๑๓/๓) ในการนี้กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการหรือในธุรกิจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมซึ่งอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ที่จะมาเป็นกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจเกี่ยวกับทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับ ประโยชน์สาธารณะ (เพิ่มมาตรา ๑๓/๔) การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง รวมทั้งกำหนดให้ในกรณีที่ ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ก็ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปได้จนกว่ากรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก (เพิ่มมาตรา ๑๓/๕) ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน (เพิ่มมาตรา ๑๓/๖) กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งนอกจาก การพ้นจากตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (เพิ่มมาตรา ๑๓/๗) สำหรับอำนาจหน้าที่นั้น

ได้กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะมาตรการและแนวทางในการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเสนอต่อรัฐมนตรี รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบการใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๑๓/๘) ส่วนการประชุมคณะกรรมการกำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๑๓/๙)

๒.๖ กำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมนตรีรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้บริการหรืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยค่าบริการหรือค่าตอบแทนดังกล่าวให้เก็บไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาป่าสงวนแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมนตรี (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

๒.๗ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดบรรดาไม้ ของป่า อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิดไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด และเมื่อมีการฟ้องคดีก็ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าว ในกรณีไม่มีผู้ใดอ้างเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือมีเจ้าของแต่ไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ ให้ศาลริบทรัพย์นั้นได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ศาลมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าเจ้าของมิได้ร้องขอริบทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (เพิ่มมาตรา ๒๖/๑) ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้มิได้เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมนตรีคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณีให้เจ้าของก่อนถึงกำหนดได้ เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึดหรืออายัด หรือเมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา (เพิ่มมาตรา ๒๖/๒) และถ้าทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีอาจดำเนินการจัดการขายทรัพย์สิน แล้วยึดเงินไว้แทนทรัพย์สินนั้น หรือถ้านำทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ไปใช้ประโยชน์จะเป็นการบรรเทาความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาก็ให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (เพิ่มมาตรา ๒๖/๓) และกำหนดให้ผู้ซึ่งกระทำหรือละเว้นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือเป็นเหตุให้เกิดการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น (เพิ่มมาตรา ๒๖/๔) ในการนี้ได้กำหนดให้ในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการเรียกค่าเสียหายไปในคราวเดียวกัน (เพิ่มมาตรา ๒๖/๕)

๒.๘ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อเป็นการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยกำหนดเป็น สองกรณีดังนี้

(๑) กรณีผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ กำหนดให้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

(๒) กรณีที่เป็นการกระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ไม้อื่นที่เป็นต้นหรือเป็นท่อน หรือทั้งสองอย่าง รวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือต้นน้ำลำธาร กำหนดให้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท

ทั้งนี้ ในการกำหนดอัตราโทษได้ใช้เกณฑ์ที่เพิ่มขึ้นเป็นอัตราส่วนไม่ว่าจะเป็น โทษจำคุกหรือโทษปรับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๒.๙ กำหนดให้ผู้ที่ทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใด ที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

๒.๑๐ กำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) นอกจากต้องระวางโทษ ตามวรรคหนึ่งแล้ว ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ ทวิ)

๒.๑๑ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาต และผู้รับใบอนุญาตที่ปล่อยปลະละเลยให้ผู้อื่นบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง หรือกระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๑๔ ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (เพิ่มมาตรา ๓๓/๒ และมาตรา ๓๓/๓)

๒.๑๒ กำหนดให้มีบทเฉพาะกาล ดังนี้

(๑) กำหนดให้การอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ตามพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป และ ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติ หน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๓) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อธิบดี กรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมป่าไม้ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกำหนดให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๐)

(๔) กำหนดให้คำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๑)

(๕) กำหนดให้กฎหมายลำดับรองที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๒)
